

15 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2023

† ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΘ' (Δ' ΛΟΥΚΑ)

† «Τῶν θεοφόρων πατέρων τῆς ἐν Νικαίᾳ ζ' Οἰκουμενικῆς συνόδου (787)». Λουκιανοῦ πρεσβυτέρου Ἀντιοχείας τῆς μεγάλης (†310). Σαβίνου ὁσίου (†760), Βάρσου ὁμολογητοῦ.

ᾠχος β'. Ἐωθινὸν ἦ.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

ᾠχος $\underline{\omega}$ Δι $\underline{\theta}$

Η ε ο ο ο ο ος Κυ υ ρι ος και ε πε φα

νεν η μιν ευ λο γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο

νο μα τι Κυ ρι ι ι ου ου Δ

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἤμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Η ε ος Κυ υ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν

ευ λο γη μεν ος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα

τι Κυ ρι ι ι ου ου Δ

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Τὸ Ἀναστάσιμον.

Ο τε κα τη ηλ θες προς τον θα να τον η ζω η η

α θα α να τος Δ το τε τον Α δην ε νε εκρωσας

τη ἀστραπή της Θεότητος ὁ τε δε και τους
 τε θνεώτας εκ των κατὰ χθονίων ἀνεεστη
 σας πασαι ἀδυναμειτων επουρανίων ε
 κραυγάζον Ζωοδότα Χριστέ ο Θεος ημων
 δοοοξα σοι

Δόξα. Τῶν πατέρων.

Ἦχος πλ. Γα ρ

Ὡς περ δε δοξα σμενος ει Χριστε ο ο Θεε
 ος η ημων ο φωστηρας επι γης τς πα
 τερας ημων θεμελιωωσας και δι αυτων
 προς την αληθινην πιστιν παντας η μας οδη
 γησας πολυ ευσπλαγχνε εδοξα σοι

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ δι η μας γεννηθεις εκ Παρθενου και σταυρω
 σιν υπομεινας αγαθε ο θανατω τον θα
 νατον σκυλευσας και εγερσιν δειξαςως Θεος μη πα
 ριδησους επλασας τη χειειρι σου δειξον την φι

λαν θρω πι αν σου ε λε η μον δε ξαι την τε κου σαν
σε Θε ο το ο κον πρε σβευ ου σαν υ περ η μων και
σω ωσον Σω τηρ ημων λα ον α πε γνω σμε ε νο ο ο ον

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

***

Μετὰ τὴν ἀ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος Δι-θ.

Ο ευ σχη η μων Ι ω σηφ α πο του ξυ λου
κα θε λων το α χραν τον σου Σω ω ω ω ω ω μα σιν
δο νι κα θα ρα ει λη σας και α ρω ω μα σιν εν
μνη μα τι και νω κη δευ σας α πε θε το αλ λα τρι η
με ρος α νε στης Κυ υ ρι ε πα ρε χων τω κο σμω το
με γα ε ε ε λε ος

Δόξα.

Τ αις μυ ρο φο ο ροις Γυ ναι ξι πα ρα το μνη
μα ε πι στας ο Αγ γε λος ε βο ο ο ο ο ο α
τα μυ ρα τοις θνη τοις υ παρ χει αρ μο ο δι α
Χρι στος δε δι α φθο ρας ε δει χθη αλ λο τρι ος αλ λα

κράυ γά σα τε ά νε στη ο Κυ υ ρι ος πα ρε χων
τω κο σμωτο με γά ε ε ε λε ος

Καί νϋν. Θεοτοκίον.

Παν τα υ περ εν νοι αν παν τα υ περ εν δο ξα
τα σα Θε ο το κε μυ στη ρι α τη α γνει α εσφρα
γι σμε ε νη και παρ θε νι α φυλατ το με ε νη
Μητηρ ε γνω σθησ α ψευ δης Θε ον τε κου σα α λη
θι νον αυ τον ι κε τευ ε σω θη ναι τας ψυ χα α ας
η μων

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Τον λι θον του μνη μα τος σφρα γι σθη ναι μη κω λυ
υ υ υ υ υ σας την πε τραν της πι ι στε ως α
να στας πα ρεσ χες πα σι Κυ ρι ε δο ο ο ξα σοι

Δόξα.

Των μα θη τω ων σου ο χο ρος συν Μυ ρο φο
ροις γυναι ξιν α γαλ λε ται συμ φω ω ω ω ω ω νως
κοι νην γαρ ε ορ την συν αυ τοις ε ορ τα α ζο μεν

εις δοξαν και τιμης της σης αναστασεως και δι αυ
των φιλανθρωπε Κυ υριετω λαω σου παρασχου
το μεγαλεελεος

Και νυν. Θεοτοκίον.

Υπερ ευλογημενη υπαρχεις Θεο
τοκε Παρθενε υμνημενε διαγαρ του εκ σου
σαρκωθεντος ο Αδης ηχμαλωτισται ο Α
δαμ ανακληται ηκαταρανενε εκρωται
η Ευα ηλευθερωται ο θανατος τε θαναα
τωται και ημεις εζωοποιηθημεν διο ανυ
μνηντες βοωωμεν ευλογητος Χριστος ο Θεος ημων
ο ουτως ενδοκησας δοοξα σοι

Ευλογητάρια σύντομα, Ἦχος π̄̅ϛ̅ Κε ρ

Ευλογητος ει Κυριε διδαξον με τα δι
καιωματα σου

Των Αγγελων οδηημος κατεπλααγη

ο ρω ων σε εν νεκροις λο γι σθεντα τϑ θα να α
τϑ δε Σω ω τερ την ι σχυ υν κα θε λο ον τα και συν
ε αυ τω τον Α δαμ ε γει ραν τα και εξ α δϑ
παν τας ε λευ θε ρω ω σα αν τα

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σϑ

Τι τα μυ ρα συμ πα θως τοις δα κρυ σι ω μα θη
τρι αι κιο να τε ο α ζραπτων εν τω τα φω Α
γγε λος προ σε φθεγγετο ταις μυ ρο φοροις ι δε τε υ
μεις τον τα α φον και η σθη τε ο Σω τηρ γαρ ε
ξα νε ε στη τϑ μνη μα α τος

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σϑ

Αι ανθρω ι μυ ρο φο ροι ε δρα μον προς το μνη
μα σϑ θρη νο λο γϑσαι αλλ ε πε στη προς αυ τας ο
Α γγε λος και ει ει πε θρη νϑ ο και ρος πε παυ ται

μη κλαιε τε^{u q} την αναστασιν δε Αποστολοις ει ει

παα τε^{u q}

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σθ^{u q}

Μυ ρο φο ο ροι γυ ναι αι κες με τα μυ υρων

ελ θσ ς σαι προς το μνη η μα σθ Σω τερ^{u q} εν η χσ ς εν

το Α γγε ε λσ προς αυ τα ασ φθε γγο με ε νσ τι με

τα νε κρων τον ζωων τα λο γι ζε σθε^{u q} ως Θε ος

γαρ ε ξα νε ε στη τσ μνη η μα α τος^{u q}

Δο ξα Πα τρι ι και Υι ω^{v' 22} και Α γι ω Πνευ μα

τι^{u q}

Προ σκυ νσ ς μεν Πα τε ε ρα και τον τσ ς τσ

Υι ο ον τε και το Α α γι ον Πνευ μα^{u q} την α γι ι

αν Τρι α α δα εν μι α α τη ου σι ι α συν τοις

Σε ρα φειμ κρ α ζον τεσ το Α α γι ος Α γι ος^{u q} Α

γι ος ει Κυ ρι ι ε^{u q}

Κ αι νυ υν και α ει και εις τς αι ω ναςτων

αι ω νων α μην ^{υ ρ}

Ζ ω ο δο ο την τε κς ς σα ε λυ τρωω σω Παρ

θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας ^{υ ρ} χαρ μο νη ην δε

τη Ε ευ α α ντι λυ υ πης πα ρε ε σχες ρευ σαν τα

ζω ης ^{ν'} ^{ζζ} ι θυ νε προς ταυ την δε ^{υ ρ} ο εκ σς σαρκω θεις

Θε ος και αν θρω ω πος ^{υ ρ}

Α λλη λς ι α Α λλη λς ι α ^{ν'} ^{ζζ} Α λλη λς

ι α δο ο ξα σοι ο Θε ος ^{υ ρ} (δεις)

Τὸ τρίτον

Α λλη λς ι α Α λλη λς ι α ^{ν'} ^{ζζ} Α λλη

λς ς ι ι α δο ο ξα σοι ο Θε ο ο ο ο ο ος ^{υ ρ}

Εὐλογητάρια ἀργοσύντομα,
κυρ-Πέτρου Πελοποννησίου τοῦ Λαμπαδαρίου.
Τὰ λεγόμενα καὶ Ἀγιορείτικα.

Ἦχος π̣ᾶ̣ Κε ρ

Ε υ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα

ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α

α σϛ ^υ₉

T ω ω ω ω ν Α α γγε ε ε λω ω ν ο δη η

η μος ^υ₂₂ κα τε πλα γη ο ρω ω ω ν σε ^υ₂₂ ε εν νε ε

κροι οι οι ο ις λο γι σθεε ε ε ντα ^υ₉ τϛ θα να

τϛ ϛ δε ε Σω ω ω τε ρ τη η ν ι ι σχυ υ υ υ ν

κα θε λο ο ο ο ντα ^υ₉ και αι συν ε ε α αυ

τω ^υ₂₂ το ο ν Α δα μ ε γει ει ρα α α ντα ^υ₉

και εξ α δϛ πα α α ντας ε ε λε ευ θε ρω ω

ω σα α α ντα ^υ₉

E υ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα

ξο ο ο ο ν με τα α δι ι ι και ω μα τα α α

α σϛ ^υ₉

T ι ι ι ι τα α μν υ υ ρα ^υ₉ συμ πα θως

τοι ο ις δα α κρυ σιν ω ω μα α θη η η τρι αι

κι ρ να α α α τε ^υ₉ ο ο α στρα α α πτων ^υ₂₂

εν τω τα φω α α γγε ε λος ^υ₂₂ προ σε φθε ε γγε ε

το ο ο ταις μυ ρο φο ο ο ροις ι ι δε
τε ε υ υ μει εις τον τα α α φον και η η σθη η
η τε ο Σω τη η η ρ γαρ ε ξα νε ε ε στη η τσ
μνη η η μα α α τος

Ευ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα
ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α
α σσ

Αι ι α αν πρω ω ω ι μυ ρο
φο ο ροι ε δρα α μον προς το μνη η μα α
σσ θθη νο λο γσαι αλλ ε πε
στη η προς α αυ τας ο ο Α α α γγε λος και
ει ει ει ει πε θρη η νσ ο ο και αι ρος πε
ε παν ται μη κλαι αι ε ε ε τε την α να
α α στα σι ιν δε απο ο στο ο λοις ει ει
ει πα α α α τε

Ευ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα

ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α

α σθ

M υ υ υ υ ρο ο φο ο ο ροι οι γυ ναι

αι αι κες με τα μυ ρωνελ θσ σσ σαι προ ος

το ο μνη η η η μα σου Σω ω ω τερ ε νη

χσ σ ντο Α γγε ε ε λσ προς αυ τας φθε γγο

με ε ε νσ τι με τα α νε ε κρω ω ω τον ζω

ω ω ντα λο γι ι ζε ε ε σθε ως Θε ο ο ος

γαρ ε ξα νε ε ε στη η τσ μνη η η μα α α

τος

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι και αι Υι υι ω και

αι Α γι ω Πνε ευ μα α α τι

Π ρο ο ο ο σκυ υ νσ σσ με εν Πα τε

ε ε ρα και τον τσ τσ Υι ο ο ον τε και αι το ο

Α α α α γι ον Πνε ε ε ευ μα τη η η ην

Α α γι ι ι αν Τρι α α α δα εν μι α τη

8 σι ι ι α ²² συν τοις Σε ε ρα α φιμ ²² κρα α

ζο ο ντες το Α α α γι ος Α α γι ι ι ος ⁹

Α α γι ι ο ος ει Κυ υ υ ρι ι ι ι ε ⁹

Κ αι νυ υ υν και α α ει ²² και εις τς αι

ω ω νας τω ων αι ω ω ω νων α α μην ⁹

Ζ ω ω ω ω ο ο δο ο ο την τε κς 8 8

σα ²² τον Α δαμ α μαρ τι ας ε ε λυ υ τρω ω

ω σω Παρ θε ε ε ε νε ⁹ χα αρ μο νη η ην

δε τη η Ε ε ε ευ α ²² α α ντι ι λυ υ υ υ

πης πα ρε ε ε ε σχες ⁹ ρευ σα ντα α ζω ω ης ²²

ι ι θυ νε προς τα αυ τη η ην δε ⁹ ο εκ

σ8 8 8 σαρκω θει εις Θε ε ο ος και α α αν

θρω ω ω πος ⁹

Α λλη λ8 ι α Α λλη λ8 8 ι ι α Α

λλη λ8 8 ι ι α δο ο ο ξα σοι ο ο Θε ε

ε ος ⁹

Τὸ τρίτον.

A λλη λϑ ι α A λλη λϑ ϑ ι ι α A
λλη λϑ ϑ ι ι α δο ξα α σοι οι οι ο Θε ε ο ο
ο ο ος

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι ηὐλόγηταί Σου...

* * *

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος β΄.

Μετὰ τὸ πάθος, πορευθεῖσαι ἐν τῷ μνήματι, πρὸς τὸ μυρίσαι, τὸ σῶμά σου αἱ γυναῖκες, Χριστὲ ὁ Θεός, εἶδον Ἀγγέλους ἐν τῷ τάφῳ καὶ ἐξέστησαν· φωνῆς γὰρ ἤκουον ἐξ αὐτῶν, ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Ἦχος Βου

Ἀντίφωνον Α

E ν τω ου ρα νω τα ομ μα τα εκ πε εμ πω μου
της καρδι ασ πρ ος σε Σω τηρ σω σον με ση ε πι λα μ ψει
E λε η σον η μας του σ π ται ο ν τας σοι πολ λα
καθ ε κα στη ν ω ρ αν ω Χρι στε μ ε και δ ος π ρ ο τε λ ο υς
τρο π ο υς του με τα νο ει ει ν σοι
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι και νυν και α ει και εις τους αι ω ν ας των αι

ω νων α μην

A γι ω Πνευ μα τι το βα σι λευ ει ν πε λει το
α γι α ζει ν το κι νει ν την κτι σιν Θε ο ος γαρ
ε στι ν ο μο ου σι ος Πα τρι και λο γω

Ἀντίφωνον Β΄

E ι μη ο τι Κυ ρι ος ην εν η μι ν τις
ι κα νο ος σω ος φυ λα χθη ναι εκ του εχ θρου α
μα και αν θρω πο κτο ο ν

T οις ο δου σιν αυ των μη πα ρα δω ως Σω τε ρ
τον σον δου λον λε ε ο ν το σ τρο πον κατ ε μου κι
ν εν ται και γαρ οι εχ θροι οι μ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

A γι ω Πνευ μα τι ζω αρ χι ι α και γε ε
ρα ας παν τα γαρ τα κτι στα ως Θε ος ων δυ να μοι συν

τη ρει εν Πατρι ι δι Υι ου ου δε

Ἀντίφωνον Γ

Ο ι πε ποι θε τες ε πι Κυ ρι ον ε οι

κα σιν ο ρει τω α γι ω οι ουδαμωσα λευ ον ται

προσβολαιαις του Βε λι ι αρ

Ε ν α νο μι αις χει ρας αυ των μη εκ τει

να τωσαν οι θει ως ζωντες ου γαρ ε α Χρι στος τη

ρα βδω τον κληρον αυτου

Χ Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ωνων α μην

Α γι ω Πνευ μα τι προ σπη γα α ζει πα σα

σο φια εν θεν χα ρις Α α πο στολοις και τοις αθλοις κα τα

στε ε φονται Μαρ τυρες και προφη η ται ο ρω σι

Τὸ Προκείμενον.

Χ **Ε** ξε γερ θη τι Κυ ρι ε ο Θε ος μου

εν προ στα γμα τι ω ε νε τει λω και συ να γω γη

λαων κυ κλω σει σε

Στίχος α'. Κύριε ό Θεός μου, επί σοι ήλπισα· σωσον με εκ παντων των διωκόντων με και ρυσαι με.

Ε ξε γερ θη τι Κυ ρι ε ο Θε ος μου

εν προ στα γμα τι ω ε νε τει λω και συ να γω γη

λαων κυ κλω σει σε

Στίχος β'. Ανάστηθι, Κύριε, εν όργη σου, ύψώθητι εν τοις πέρασι των έχθρων σου.

Ε ξε γερ θη τι Κυ ρι ε ο Θε ος μου

εν προ στα γμα τι ω ε νε τει λω και συ να γω

γη λαων κυ κλω σει σε ε ε

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ό διάκονος: Τοϋ Κυρίου δεηθώμεν.

Κύριε, έλέησον.

Ό ιερεύς: Ότι άγιος ει, ό Θεός ήμων, ...

Άμήν.

Σταθερόν Προκείμενον όρθρου.

Ψαλμός ρν' (150).

Ήχος Δι-θ

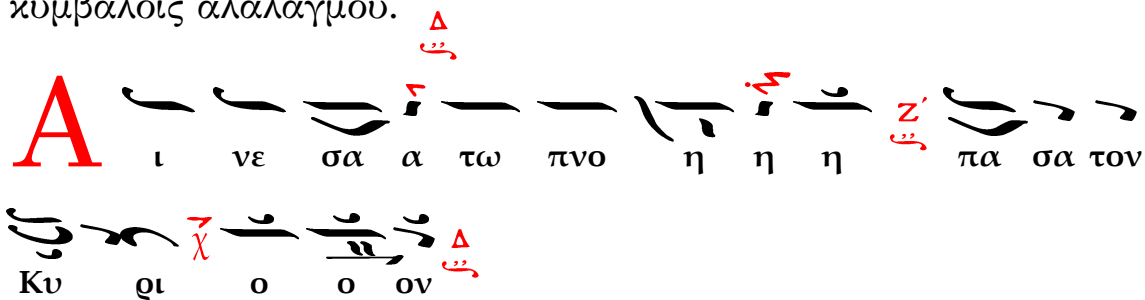
Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. α'. Αινείτε τον Θεον εν τοις άγίοις αυτου, αινείτε αυτον εν στερεώματι της δυνάμεως αυτου.

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. β'. Αινεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αινεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Εὐαγγέλιον.

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἰκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἑωθινὸν Η'

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (κ' 11-18).

Τῷ καιρῷ ἐκεῖνω, Μαρία εἰστήκει πρὸς τὸ μνημεῖον κλαίουσα ἔξω. Ὡς οὖν ἔκλαιε, παρέκυψεν εἰς τὸ μνημεῖον καὶ θεωρεῖ δύο ἀγγέλους ἐν λευκοῖς καθεζομένους, ἓνα πρὸς τῇ κεφαλῇ καὶ ἓνα πρὸς τοῖς ποσίν, ὅπου ἔκειτο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. Καὶ λέγουσιν αὐτῇ ἐκεῖνοι· Γύναι, τί κλαίεις; Λέγει αὐτοῖς· Ὅτι ἤραν τὸν Κύριόν μου, καὶ οὐκ οἶδα ποῦ ἔθηκαν αὐτόν. Καὶ ταῦτα εἰποῦσα ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ θεωρεῖ τὸν Ἰησοῦν ἐστῶτα, καὶ οὐκ ᾔδει ὅτι Ἰησοῦς ἐστι. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Γύναι, τί κλαίεις; Τίνα ζητεῖς; Ἐκεῖνη δοκοῦσα ὅτι ὁ κηπουρὸς ἐστι, λέγει αὐτῷ· Κύριε, εἰ σὺ ἐβάστασας αὐτόν, εἰπέ μοι ποῦ ἔθηκας αὐτόν, καὶ γὰρ αὐτόν ἀρῶ. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Μαρία. Στραφεῖσα ἐκεῖνη λέγει αὐτῷ· Ῥαββουνί, ὃ λέγεται, διδάσκαλε. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Μὴ μου ἄπτου· οὐπω γὰρ ἀναβέβηκα πρὸς τὸν πατέρα μου· πορεύου δὲ πρὸς τοὺς ἀδελφούς μου καὶ εἰπέ αὐτοῖς· ἀναβαίνω πρὸς τὸν πατέρα μου καὶ πατέρα ὑμῶν, καὶ Θεὸν μου καὶ Θεὸν ὑμῶν. Ἐρχεται Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ ἀπαγγέλλουσα τοῖς μαθηταῖς ὅτι εὗρακε τὸν Κύριον, καὶ ταῦτα εἶπεν αὐτῇ.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον

Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν· * ἰδοὺ γὰρ ἤλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ († 1889)

Χ Δ

Ε λε η μον ε λε η σον με ο Θε ος κα

τα το με γα ε λε ος σθ και κα τα το πλη θος

των οικτιρων σθ ε ξα λειψον το α νο μη μα μθ

Ε πι πλει ον πλυνον με α πο της α νο μι ι

ας μθ και α πο της α μαρ τι ας μθ κα θα ρισον

με

Ο τι την α νο μι αν μθ ε γω γι νω σκω και

η α μαρ τι α μθ ε νω πι ον μθ ε στι δι α παν

τος

Σ οι μο νω η η μαρ τον και το πο νη ρον ε

νω πι ον σθ ε ποι οι η σα ο πως αν δι και

ω θης εν τοις λογοις σου και νικησεν τω κρινεσθαι

σε

Ιδω γαρ ανομιαις ουνεληφθη και εν α

μαρτιαις εκισση σε μεημητηρμ

Ιδου γαρ αληθειαν ηγαπησας τα α

δηλα και τα κρυφια της σοφιας σου εδηλωσας

μοι

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ ἀρχιερέως.

χ

Ιδω γαρ αληθεια

θειαν ηγαπησας τα αδηλα

και αιτα κρυφια τη ηης σοο

φιασ σου εδηλωσωσα αα

ααας μοι οι οι οι

Ὁ ἀ' χορός.

Εἰς πολλὰ ἔτη δεσποοτα

χ

Ραντιεις μεσωπω και καθαρισθηησο

μαί ^Δ πλυ νεις με και υ περ χι ο να λευ κανθη σομαι ^ε

A κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν και ευ φρο
συ νην α γαλ λι α σονται ο στε α τε τα πει νω με

να ^ε

A πο ζρε ψον το προ σω πον σα α πο των α
μαρ τι ων μη ^Δ και πα σαςτας α νο μι ας μη ε ξα λει

ψον ^ε

K αρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε μοι ο Θε
ος ^Δ και πνευ μα ευ θες εγ και νι σον εν τοις εγ κα τοις

μη ^ε

M η α πορ ρι ψης με α πο τς προ σω πς σα ^Δ και
το Πνευ μα σα το α γι ον μη αν τα νε λης απ ε

μη ^Δ

A πο δος μοι την α γαλ λι α σιν του σω τη
ρι ου σα ^Δ και πνευ μα τι η γε μο νι κω στη ρι ξον

με ^ε

Δ ι δα ξω α νο μους τας ο δος σθ ^Δ και α σε
βεις ε πι σε ε πι στρε ψσι ^ε

Ρ υ σαι με εξ αι μα των ο Θε ος ^Δ ο Θε ος της
σω τη ρι ι ας μ α γα λ λι α σε ται η γλω σσα μ θ την
δι και ο συ νη σθ ^ε

Κ υ ρι ε τα χει λη μου α νοι ξεις ^Δ και το
στο μα μ α να γ γε λει την αι νε σιν σθ ^ε

Ο τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε δω κα αν ^Δ
ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ δο κη σεις ^ε

Η υ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε τριμ με νον ^Δ
καρ δι αν συν τε τριμ με νην και τε τα πει νω με νην
ο Θε ος ^Δ ουκ ε ξου δε νω σει ^ε

Α γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι α
σθ την Σι ων ^Δ και οι κο δο μη θη τω τα τει χη Ι ε
ρσ σα λημ ^Δ

Τ ο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι και ο συ

νης α να φο ραν και ο λο καυ τω μα τα

T ο τε α νοι σιν ε πι το θυ σι α στη ρι ον

σμο οσ χος και ε λε η σον με ο Θε ος

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Ταις των Α πο στο ο λων πρε σβει αις ε λε η μον

ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων εγ κλη μα των

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων Α μην Ταις της Θε ο το ο κς πρε σβει αις ε λε

η μον ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων εγ κλη μα

των

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου

ε ξα λει ψον το α νο μη μα μς

A να στας ο Ι η σους α πο του τα φς κα

θως προ ει πεν ε δω κεν η μιν την αι ω νι ον

ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

***

Τὰ αὐτὰ εἰς ἄργον μέλος.

Ἦχος Δι-θ

Δ ο ξα Πα α α τρι και Υι υι ω και Α γι ι ω
Πνε ε ευ μα τι ι ι ταιστων Α πο στολων πρε ε
σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε
ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε
μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

Κ αι νυν και α α ει και εις τας αι ω νας των αι
ω νων α α μη η ην ταισ της Θε ο το κσ πρε ε
σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε
ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε
μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

Χ Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ε ξα λειψον το α νο ο ο
μη μα α μδ

Α να στας ο Ι η σος α πο τσ τα

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

* * *

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ Ἀναστάσιμος (μετὰ τῶν εἰρμῶν) εἰς δ'
 καὶ ὁ τῶν ἁγίων Πατέρων (ἄνευ εἰρμῶν) εἰς δ'.

ᾠδὴ α'. Ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ'.

Ποίημα Ἰωάννου μοναχοῦ
 (τοῦ Δαμασκηνοῦ).

ᾠχος β'. Ὁ εἰρμός.

Ἐν βυθῷ κατέστρωσέ ποτε, τὴν φαραωνίτιδα, πανστρατιὰν ἢ ὑπέροπλος δύναμις, σαρκωθεὶς ὁ Λόγος δέ, τὴν παμμόχθηρον ἁμαρτίαν ἐξήλειπεν, ὁ δεδοξασμένος, Κύριος· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὁ τοῦ κόσμου ἄρχων Ἀγαθέ, ᾧ ἀπεγραψάμεθα, τῇ ἐντολῇ τῇ σῆ μὴ πειθαρχήσαντες, τῷ Σταυρῷ σου κέκριται· προσβαλὼν γὰρ σοι ὡς θνητῷ, περιπέπτωκε τῷ τῆς ἐξουσίας κράτει σου καὶ ἀσθενῆς διήλεγχται.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Λυτρωτῆς τοῦ γένους τῶν βροτῶν, καὶ τῆς ἀκηράτου ζωῆς ἀρχηγός, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθας· τῇ γὰρ ἀναστάσει σου, διεσπάραξας τοῦ θανάτου τὰ σπάργανα, ἦν δοξολογοῦμεν ἅπαντες· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὑπερτέρα πέφηνας Ἀγνή, πάσης ἀοράτου τε καὶ ὄρατῆς, ἀειπάρθενε κτίσεως· τὸν γὰρ Κτίστην τέτοκας, ὡς εὐδόκησε σαρκωθῆναι ἐν μήτρᾳ σου, ᾧ σὺν παρρησίᾳ πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἁγίων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Ὑμνῶ μακάρων συνδρομὴν τὴν ἐβδόμην.
Ποίημα Θεοφάνους.

Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην Φαραώ.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὑμνολογῆσαι τὴν ἐβδόμην ἄθροισιν, ἐφιεμένω μοι νῦν, τὴν τῶν ἑπτὰ δίδου, χαρισμάτων σύνοδον, τοῦ Παρακλήτου Κύριε, τὴν σοφίσασαν ταύτην, γλωσσοπυρσεύτως, καὶ βλάσφημον, πᾶσαν γλωσσαλγίαν σιγάσασαν.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μεῖζων ἀρχῆθεν ἀριθμῶν ὁ ἑβδομος· δημιουργίας καὶ γάρ, τῆς τοῦ Θεοῦ πάσης, πρωτοτύπως γέγονεν, ἡ παντελῆς κατάπαυσις, εἰς ἐβδόμην ἡμέραν· καὶ νῦν πασῶν τῶν αἰρέσεων, λήξις εἰς ἰσάριθμον Σύνοδον.

Δόξα.

Νενικηκῶς τὸν θεομάχον Ἄρειον, ἐν τῇ Νικαίᾳ τὸ πρῖν, ποιμαντικῇ ῥάβδῳ, ὀρθοδόξοις ἴθυνε, τὴν Ἐκκλησίαν δόγμασιν, ὁ χορὸς τῶν Πατέρων· καὶ νῦν ἐν ταύτῃ κατήσχυνε, τοὺς Εἰκονομάχους ὁ σύμμαχος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὡς οἱ Πατέρες εὐσεβῶς ἐδίδαξαν, ὁμολογοῦμεν πιστῶς, Παρθενικὴν μήτραν, ἀνωδίνως τέξασαν, μετὰ σαρκὸς τὸν ἄσαρκον· προσκυνοῦμέν τε τούτου, στηλογραφοῦντες τὴν μὀρφωσιν, καὶ τιμητικῶς ἀσπαζόμεθα.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Ἀναστάσιμος.

Ἦχος β'. Ὁ εἰρμός.

Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος, ὡσεὶ κρίνον Κύριε, ἡ τῶν ἐθνῶν στερεούουσα, Ἐκκλησία τῇ παρουσίᾳ σου, ἐν ᾗ ἔστερεώθη ἡ καρδία μου.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἡ κτίσις ἐν τῷ πάθει σου, ἡλλοιοῦτο βλέπουσα, ἐν εὐτελεῖ προσχήματι, ὑπ' ἀνόμων μυκτηριζόμενον, τὸν ἐδράσαντα πάντα θείῳ νεύματι.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἐκ χοδὸς κατ' εἰκόνα με, τῇ χειρὶ σου ἔπλασας, καὶ συντριβέντα πάλιν δέ, εἰς χοῦν θανάτου δι' ἁμαρτίαν Χριστέ, συγκαταβάς εἰς ἄδην συνανέστησας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὰ τάγματα ἐξέστησαν, τῶν Ἀγγέλων Πάναγνε, καὶ τῶν ἀνθρώπων ἔφριξαν, αἱ καρδίαι ἐπὶ τῷ τόκῳ σου· διό σε Θεοτόκον πίστει σέβομεν.

Καὶ τῶν πατέρων.

Ἦχος πλ. δ'. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μὴ σαλευθῆναι τοῦ Χριστοῦ, τὴν ἀρράγῃ Ἐκκλησίαν, ὑπ' αὐτοῦ μυσταγωγούμενοι θεῖοι, Ποιμενάρχαι τοὺς αὐτήν, παρασαλεῦσαι θέλοντας, ὡς Ἀντιχρίστου μοίρας, τῶν εὐσεβῶν παρεσάλευσαν.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀνακαθαίρει θολερόους, καὶ βορβορώδεις χειμάρρους, ἐκ πηγῶν τοῦ σωτηρίου ἀντλήσας, καὶ διψῶντα τὸν λαόν, τὸν τοῦ Χριστοῦ κορέννυσι, τῶν διδαχῶν τοῖς ρείθροις, ὁ τῶν Πατέρων κατάλογος.

Δόξα.

Κατὰ τῶν ὄντως μισητῶν, χριστιανοκατηγόρων, συνδρομῇ τῶν φιλοχρίστων ἐβδόμη, ἐν τῇ πόλει τῇ λαμπρᾷ, τῶν Νικαέων γέγονεν, ἧς βασιλεῖς Εἰρήνη, καὶ Κωνσταντῖνος συνήγοροι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἄπας ἀπέστω δυσσεβής, ὁ τὴν εἰκόνα μὴ σέβων, τὴν σεπτὴν τῆς Θεοτόκου καὶ ταύτην, μὴ κηρύττων τὸν Χριστόν, θεανδρικῶς κυήσασαν, καὶ τῷ πυρὶ πεμπέσθω, κατακαιόμενος ἄπαιστα.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἀνέστης Σωτῆρ, ἐκ τάφου παντοδύναμε, καὶ ἄδης ἰδών, τὸ θαῦμα ἐξεπλήττετο, καὶ νεκροὶ ἀνίσταντο, καὶ ἡ κτίσις ἰδοῦσα συγχαίρει σοι, καὶ ὁ Ἄδὰμ συναγάλλεται, * καὶ κόσμος Σωτῆρ μου ἀνυμνεῖ σε ἀεὶ.

Ὁ Οἶκος.

Σὺ εἶ τὸ φῶς τῶν ἐσκοτισμένων, σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις πάντων, καὶ ἡ ζωὴ τῶν βροτῶν, καὶ πάντα συνανέστησας, τοῦ θανάτου τὸ κράτος Σωτῆρ σκυλεύσας, καὶ τοῦ ἄδου τὰς πύλας συντρίψας Λόγε, καὶ οἱ θνητοὶ κατιδόντες τὸ θαῦμα ἐθαύμαζον, καὶ πᾶσα κτίσις συγχαίρει ἐν τῇ σῇ ἀναστάσει, Φιλάνθρωπε. Διὸ καὶ πάντες δοξάζομεν, καὶ ὑμνοῦμεν τὴν σὴν συγκατάβασιν, * καὶ κόσμος Σωτῆρ μου ἀνυμνεῖ σε ἀεὶ.

Κάθισμα ἐκ τοῦ Μηναίου. Τῶν πατέρων.

Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Φωστῆρες ὑπέρλαμπροι, τῆς ἀληθείας σαφῶς, τῷ κόσμῳ ἐδείχθητε, μακαριώτατοι, Πατέρες θεόφθογγοι· τήξαντες τὰς αἱρέσεις, τῶν βλασφημῶν γλωσσάλων· σβέσαντες τὰς φλογώδεις, τῶν δυσφήμων συγχύσεις· διὸ ὡς Ἱεράρχαι Χριστοῦ, πρεσβεύσατε σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ταχὺ ἡμᾶς πρόφθασον, Παρθενομητορ ἀγνή· ἐχθρῶν ἡμᾶς λύτρωσαι, τῶν βλασφημούντων εἰς σέ, καὶ μὴ προσκυνοῦντων σε· θραῦσον τὰς γλωσσαλγίας, τῶν αἱρέσεων πάσας· γνώτωσαν ὅτι μόνη, Θεομήτωρ ὑπάρχεις, πρεσβείαις σου Ὁρθοδόξων, τὸ σύστημα σώζουσα.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν πατέρων.

Κοντάκιον. Ἦχος β΄. Χειρόγραφον εἰκόνα.

Ὁ ἐκ Πατρὸς ἐκλάμπας Υἱὸς ἀρρήτως, ἐκ γυναικὸς ἐτέχθη διπλοῦς τῇ φύσει· ὃν εἰδότες, οὐκ ἀρνούμεθα τῆς μορφῆς τὸ ἐκτύπωμα· αὐτὸ δὲ εὐσεβῶς ἀνιστοροῦντες, σέβομεν πιστῶς· καὶ διὰ τοῦτο τὴν ἀληθινὴν πίστιν κρατοῦσα ἡ Ἐκκλησία,* ἀσπάζεται τὴν εἰκόνα τῆς Χριστοῦ ἐνανθρωπήσεως.

Ὁ Οἶκος.

Θέλων ὁ πανοικτίρμων Θεὸς ἡμᾶς διεγείρειν αἰεὶ, πρὸς μνήμην τελείαν τῆς αὐτοῦ ἐνανθρωπήσεως, τὴν ὑπόθεσιν ταύτην παρέδωκε τοῖς ἀνθρώποις, διὰ τῆς χρωματοουργίας τῶν εἰκόνων, τὴν σεβάσμιον ἀνατυποῦσθαι μορφήν· ὅπως ταύτην ἐπ' ὄψεσιν ὀρῶντες, πιστεύωμεν, ἅπερ λόγῳ ἀκηκόαμεν, γνωρίζοντες σαφῶς τὴν πρᾶξιν καὶ τὸ ὄνομα, τὸ σχῆμα καὶ τοὺς ἄθλους τῶν Ἁγίων ἀνδρῶν· καὶ Χριστὸν τὸν στεφοδότην στεφάνους παρεχόμενον, τοῖς Ἁγίοις ἀθληταῖς τε καὶ μάρτυσι, δι' ὧν ἄρτι τρανότερον τὴν ἀληθινὴν πίστιν κρατοῦσα ἡ Ἐκκλησία,* ἀσπάζεται τὴν εἰκόνα τῆς Χριστοῦ ἐνανθρωπήσεως.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΕ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Λουκιανοῦ, πρεσβυτέρου Ἀντιοχείας τῆς μεγάλης. (†310)

Στίχ. Ἄρτου στερήσει Λουκιανὸς ἀντέχει,

Τοῦ ζῶντος Ἄρτου μὴ στερηθῆναι θέλων.

Λιμῶ Λουκιανὸς δεκάτη θάνεν ἠδέ τε πέμπτη.

Οὗτος εὐσεβῶν γονέων ὑπάρχων υἱός, μετὰ τὴν τούτων ἀποβίωσιν, πάντα τοῖς δεομένοις σκορπίσας, τῇ μελέτῃ τῶν θείων Γραφῶν ἐσχόλαζε· διὸ καὶ

πολλοὺς Ἰουδαίους καὶ Ἑλληνας πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν ἐπεσπάσατο πίστιν. Καταλιπὼν δὲ τὴν οἰκίαν πόλιν, καὶ τὴν Νικομήδειαν καταλαβὼν, τοὺς φόβῳ κολάσεων κατολιγωροῦντας τῆς πίστεως, ὑπήλειψε πρὸς τοὺς ἀγῶνας. Εἰς κάλλος δὲ γράφειν ἐπιστάμενος, βιβλίον κατέλιπε τῇ Νικομηδέων Ἐκκλησίᾳ, γεγραμμένον σελίσι τρισσαῖς, (εἰς τρεῖς στήλας διηρημένης τῆς σελίδος), περιέχον πᾶσαν τὴν Παλαιάν τε καὶ τὴν Νέαν Διαθήκην. Τοσοῦτον δὲ γέγονεν ὑπὲρ ἄνθρωπον, ὥς τε τὴν πόλιν διερχόμενος, οἷς μὲν ἤθελε θεωρητὸς ἦν, τοῖς δὲ λοιποῖς ἀθεώρητος.

Περὶ τούτου μαθὼν ὁ Μαξιμιανὸς καὶ αἰσχυνθεὶς τὸ πρόσωπον ὀφθῆναι αὐτοῦ, ὑπὸ παραπετάσματι αὐτῷ διαλέγεται· καὶ γνοὺς τὸ τῆς γνώμης αὐτοῦ ἀμετάθετον, μακρὸν αὐτῷ καταδικάζειν λιμόν. Ἐπὶ πολλὰς οὖν ἡμέρας βρώσεως καὶ πόσεως μὴ μεταλαβὼν, ἐν τῇ φρουρᾷ ἐτελεύτησε· τὸ δὲ σῶμα τούτου προστάξει τοῦ ἡγεμόνος ἐρρίφη ἐν τῇ θαλάσῃ· δελφὶς δὲ τοῦτο προστάξει Θεοῦ ἐπὶ τῶν ὤμων φέρων, τῇ χέρσῳ παρέπεμψε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Σαβίνου, ἐπισκόπου ἐν Κύπρῳ. (†760)

Στίχ. Ἰσάγγελον Σαβίνος εὖ βιοὺς βίον,
Θανῶν συνήφθη τῷ χορῷ τῶν Ἀγγέλων.

Ὁ μακάριος Σαβίνος, διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν αὐτοῦ ἀρετὴν, γέγονεν Ἐπίσκοπος. Εἶτα τοὺς θορύβους μισῶν, ἐμάκρυνε φυγαδεύων· καὶ τοσοῦτον ἡγωνίσαστο, ὥς καὶ θαυμάτων πολλῶν αὐτουργὸς γενέσθαι καὶ νόσους ἀπελαύνειν καὶ δαίμονας φυγαδεύειν, ἔτι δὲ καὶ προλέγειν τὰ μέλλοντα. Πολλοὺς δὲ ὠφελήσας καὶ πείσας κόσμον ἀφείναι καὶ γονεῖς καὶ Χριστῷ δουλεύειν, ἐν εἰρήνῃ ἀνεπαύσατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Βάρσου, ἐπισκόπου Ἐδέσσης.

Στίχ. Μὴ παραβλέψῃς οὐδὲ Βάρσου τὴν κλίνην,
Βρῦει γὰρ αὕτη τῶν ἰάσεων χάριν.

Οὗτος ὁ ἐν ἀγίοις Πατῆρ ἡμῶν οὐκ ἐν Ἐδέσῃ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐν Φοινίκῃ καὶ ἐν Αἰγύπτῳ καὶ Θηβαΐδι διέλαμψεν· ἐν τούτοις γὰρ πᾶσιν ἐξάκουστος γέγονε. Καὶ ὁ τότε βασιλεὺς Βαλεντινιανός, διὰ τὸ εἶναι τὸν Ἅγιον ζηλωτὴν τοῦ ὀρθοῦ δόγματος, πρῶτον μὲν εἰς Ἄραδον τὴν νῆσον οἰκεῖν αὐτὸν προσέταξεν. Ἐπειδὴ δὲ ἔγνω συρρέοντα πρὸς αὐτὸν πλῆθη οὐκ ὀλίγα, εἰς Ὁξύρυγχον τὴν Αἰγυπτίαν ἐξέπεμψε πόλιν. Ὡς δὲ κάκει τὸ τούτου κλέος συνήγειρεν ἅπαντας, ἔσχατον εἰς φρούριον τοῖς ἐκεῖσε γειτονεύουσι βαρβάρους ὁ τῶν οὐρανῶν ἄξιος ἀπήχθη Πρεσβύτης. Ἐν δὲ τῇ Ἀράνδῳ φασὶ τὴν ἐκείνου μέχρι καὶ σήμερον διατηρεῖσθαι κλίνην, πλείστης ἡξιωμένην τιμῆς· ἐν ταύτῃ γὰρ οἱ νοσοῦντες κατακλινομένοι, ὑγείαν διὰ τῆς πίστεως δρέπονται. Μυρία δὲ σημεῖα ἐργασάμενος, ὥς προεῖρηται, πρὸς Κύριον μετὰ παρρησίας ἀπῆλθε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἀθλήσεως μοναχοῦ τινος καὶ μάρτυρος, καὶ ὠφέλιμος διήγησις περὶ αὐτοῦ.

Στίχ. Παρήκοός τε καὶ ἀθλητῆς ὦν ἅμα,
Τῷ μὲν διώκῃ, τῷ δὲ προσδέχῃ πάλιν.

Μοναχὸς τις ἦν ἐν σκῆτι, ὑπέικων Πατρὶ ἐπὶ χρόνους τινάς. Οὗτος, φθόνῳ τοῦ μισοκάλου δαίμονος, τῆς ὑπακοῆς ἐκπεσὼν, ἐξῆλθε, χωρὶς αἰτίας τινὸς ἐπιβλαβοῦς, ἀπὸ τῶν χειρῶν τοῦ γέροντος, καταφρονήσας καὶ τοῦ ἐπιτιμίου, ἐπιτιμηθεὶς διὰ τὴν τῆς ὑπακοῆς ἀθέτησιν. Κατελθὼν δὲ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τῇ

πόλει, ἐκρατήθη παρὰ τοῦ ἐκεῖσε ἄρχοντος, ἀποδυθεὶς καὶ τὸ μοναχικὸν σχῆμα, ὡς κατεπεΐγοντος αὐτὸν θῦσαι τοῖς εἰδώλοις. Ὡς δὲ οὐδόλως εἶχε τοῦτον καταπειθῆ, βουνεῦροις μὲν πρῶτον ἔτυψεν ἀφειδῶς· εἶθ' οὕτω τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ξίφει ἀποτμηθῆναι προσέταξεν. Ὅν καὶ λαβόντες οἱ παριστάμενοι, ἀπέτεμον τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, τὸ σῶμα αὐτοῦ ἔξω τῆς πόλεως ῥίψαντες τοῖς κυσί. Τοῦτον φιλόχριστοὶ τινες, νυκτὸς καταλαβούσης, ἀνελάβοντο, καὶ μύροις καὶ ὀθονίοις εἰλίσαντες, ἔθεντο ἐν γλωσσοκόμῳ καὶ ἀπέθεντο ὡς Μάρτυρα ἐν τῷ τοῦ Ναοῦ Θυσιαστηρίῳ.

Ἐπιτελουμένης οὖν τῆς θείας Μυσταγωγίας καὶ τοῦ Διακόνου ἀναβοῶντος τό, Ὅσοι κατηχούμενοι προέλθετε, οἱ κατηχούμενοι προέλθετε, πάντων ὁρώντων, αὐτομάτως τὸ γλωσσόκομον ἐξήρχετο, ἄνευ ἀνθρωπίνης χειρός· καὶ ἔμενεν ἐν τῷ νάρθηκι τῆς Ἐκκλησίας, ἄχρι τῆς ἀπολύσεως· καὶ πάλιν αὐτομάτως εἰσερχόμενον ἴστατο ἐν ᾧ προετυπώθη τόπῳ ἴστασθαι. Τοῦτο γινόμενον ἐξέπληττε τοὺς ὁρώντας. Ὅπερ ἀναμαθῶν καὶ τις τῶν εὐδιακριτῶν, ἐδεήθη τοῦ Θεοῦ περὶ τούτου, καὶ ταχεῖαν τὴν λύσιν ἐδέξατο. Ἄγγελος γὰρ ἐπιστάς, φησὶ πρὸς αὐτόν· Τί ἔκθαμβος γέγονας ἐπὶ τῷ γεγενημένῳ; οὐκ ἔλαβον οἱ Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, ὡς οἴσθα, ἐξουσίαν τοῦ δεσμεῖν καὶ λύειν, καὶ ἐξ αὐτῶν πάλιν οἱ καθεξῆς μαθηταὶ τούτων; Οὗτος οὖν ὁ τὸ αἷμα αὐτοῦ ὑπὲρ Χριστοῦ ἐκχέας ἀδελφός, καὶ ἐν τῷ Θυσιαστηρίῳ μὴ συγχωρούμενος κεῖσθαι, τῆς Προσφορᾶς τελουμένης, ὑπὸ Ἀγγέλου διώκεται ἄχρι τοῦ Νάρθηκος. Τοῦ δεινός γὰρ τοῦ συνασκητοῦ σου τῆς ὑπακοῆς ἐκπεσῶν, ὡς μαθητῆς αὐτοῦ γεγονῶς καὶ εὐλόγως δεσμευθεὶς ὑπ' αὐτοῦ, ἐκεῖθεν ἀπανίσταται δεδεμένος· καὶ ὡς μὲν Μάρτυς, τὸν στέφανον ἔλαβεν· ὡς δὲ τὸν δεσμὸν ἔχων, οὐ συγχωρεῖται ἔνδον κεῖσθαι, τῆς Προσφορᾶς τελουμένης, εἰ μὴ ὁ δήσας λύσει αὐτόν.

Ταῦτα μεμαθηκῶς ὁ θεῖος Πρεσβύτερος, λαβὼν τὴν ῥάβδον ἀπῆλθε πρὸς τὸν Ἀσκητὴν· καὶ ἐξυφάνας αὐτῷ τὸ πᾶν τῆς ἱστορίας, συγκατῆλθε μετ' αὐτοῦ εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν· καὶ τὸν ναόν, ἐν ᾧ τὸ λείψανον ἐναπέκειτο τοῦ Μάρτυρος, καταλαβόντες καὶ τὴν θήκην παρανοίξαντες τοῦ Μάρτυρος, τὴν συγχώρησιν ὁμοῦ ἐποιήσαντο· καὶ τοῦτον κατασπασάμενοι, ἔστησαν εἰς δοξολογίαν, καὶ τῆς θείας Μυσταγωγίας τελεσθείσης, μεμένηκεν ὁ Μάρτυς ἀσάλευτος ἐν τῷ Θυσιαστηρίῳ κείμενος ἔκτοτε καὶ μέχρι τοῦ νῦν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὀσίου πατρὸς ἡμῶν Εὐθυμίου τοῦ νέου, τοῦ ἀπὸ Ἀγκύρας, ἐπισκόπου Περιστερῶν Χαλκιδικῆς. (†898)

Στίχ. Εὐθυμίας ὄκησας ἐν τόπῳ, πάτερ,
Φερωνυμήσας ὥσπερ ἦν θέμις, μάκαρ.

Θυμὸς μυκτήρων Εὐθυμίοιο δεκάτη πέμπτη παῦσεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Λουκιανοῦ, πρεσβυτέρου τῆς Λαύρας τῶν Σπηλαίων τοῦ Κιέβου.

Στίχ. Χορῶ συνήφθη τῶν Εἰκοσιτεσσάρων,
Λουκιανὸς πρεσβύτερος τῶν Σπηλαίων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, ἐπισκόπου Σουζντάλ.

Στίχ. Φωτὶ ἐλλαμπόμενος ἐν ταῖς εὐχαῖς σου,
Φωτὸς υἱὸς δέδειξαι, ὦ Ἰωάννη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῶν ἐξαιρέτων ἰάσεων καὶ

έτέρων θαυμασίων, ἅπερ κατὰ διαφόρους καιροὺς ἐπιτελεῖ ἡ Κυρία ἡμῶν Θεοτόκος διὰ τῆς θαυματουργοῦ αὐτῆς εἰκόνος τῆς εὐρισκομένης ἐν τῇ ἱερᾷ μονῇ τοῦ Βατοπαιδίου καὶ ἐπονομαζομένης «Παντανάσσης».

Στίχ. Πάθη ποικίλα, νόσος τε τοῦ καρκίνου,
Ἄπεσκορακίσθη σῆ φαύσει Φωτοτόκε.

Δεκάτη πέμπτη ἀγλαομόρφου Παρθένου τεράτων μνήμην ἄγε.

*

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακῇ μετὰ τὴν ἐνδεκάτην Ὀκτωβρίου, μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῶν Ἁγίων καὶ μακαρίων τξέ (τριακοσίων καὶ ἐξήκοντα πέντε) Πατέρων, τῶν ἐν Νικαία συνελθόντων τὸ δεύτερον, ἐπὶ τῶν εὐσεβῶν καὶ φιλοχρίστων Βασιλέων, Κωνσταντίνου καὶ Εἰρήνης, κατὰ τῶν δυσσεβῶς καὶ ἀμαθῶς καὶ ἀπερισκέπτως τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ εἰδωλολατρεῖν εἰπόντων, καὶ τὰς σεπτὰς καὶ ἁγίας εἰκόνας διαβαλόντων καὶ καθαιρεσάντων.

Στίχ. Ὑπέρμαχοι σοί, τοῖς λόγων ὄπλοις, Λόγε,
Ἐχθροὺς τροποῦνται τῶν σεβαστῶν εἰκόνων.

Ταῖς τῶν ἁγίων Πατέρων πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.
Ἄμήν.

* * *

Καταβασίαι σύντομαι τῆς Θεοτόκου. ᾠχος $\frac{4}{2}$ Βου Σ

Ψάλλονται ἀπὸ τῆς 22ας Σεπτεμβρίου μέχρι τῆς 7ης Νοεμβρίου, ἀπὸ τῆς 10ης Φεβρουαρίου μέχρι τῆς ἐνάρξεως τοῦ Τριωδίου, τῇ Β', Δ' καὶ Ε' Κυριακῇ τῶν νηστειῶν καὶ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῶν ἁγίων Πάντων μέχρι τῆς 26ης Ἰουλίου.

ὠδὴ ἀ'

A νοι ξω το στο μα μᾶ και πλη ρω θη σε
ται Πνευ μα τος και λο γον ε ρευ ξο μαι τη βα σι
λι δι μη τρι και ο φθη σο μαι φαι δρωσπα νη γυ ρι
ζων και α σω γη θο μενος ταυ τη στα θαν μα τα

ὠδὴ γ'

T ους σου ους υ μνο λο γῆς Θε ο το ο κε

η ζωσakai αφθονοςπηγη θιασονσυγκροτη
σαντας πνευματικονστερωωσον καιεντη
θειαδοξησστεφανωνδοξηςαξιωσον

ὠδὴ δ'

Την ανεξιχνιασονθειανβληνητης
εκτης Παρθενωσσωσεωςστυψι
στοοπροφητηςΑββακωκατανοωνε
κραυγααζεδοξατηδυναμεισΚυριε

ὠδὴ ε'

Εξεστητασμπανταεπιτηθεια
δοξησσυυγαααπειρογαμε Παρθενε
νεεεσχεσενμηητρατωνεπιπαντων
ΘεονκαιτεετοκασαχρονονΥιον πασι
τοιοισυμνασισεσωτηριιανβραβευσ
σα

ὠδὴ ς'

Τηνθειανταυτηνκαιπαντιμοντελωντεςεορ

τὴν οἰθεοφρονεσθῆς θεοομητορος δευτερας
 χειρας κροτησωμεν τον εξαυτης τε χθεεν
 ταθεονδοξαζοντες

ὠδὴ ζ'

Ουκελαατρευσαν τηκτισειοιοιθεο
 φρονεσθαρα τον κτισαντα αλλα πυροσ
 απειλην ανδρειωσπατησαντες χαιροντες εψαλ
 λον Υπερ υμνηητε οτων πατερων Κυρι
 οσ και θεος ευλογητοσ ει

ὠδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ
 ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Παιαιδας ευαγεις εν τη καμιι
 νω ο τοοκος της θεο το κεδι εσωσα το
 το τε με εν τυ πσμενος νυν δε ε νεο γσ με ε
 νος την οικμενην απασαν αγειρει
 ψααλλεσαν τον Κυριο ον υυμνει τε τα
 εργα και υπερψου ουτε εις παντας τς αι

ω ω να α α α ας

***

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Ἡ ὬΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

1 ^χ ^{Ββ}
Με γα λυ νει η ψυ χη μσ τον Κυ ρι ον ^ε ^χ και
η γαλ λι α σε το ^χ πνευ μα μσ ^Δ ^ε ^ε ^π ^τ ^ω ^Θ ^ε
ω ω τω ω σω τη ρι μσ ^ε ^χ

^{Ββ}
Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ ^ε ^χ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν ^ε ^χ

2 ^χ ^{Ββ}
Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω
σιν της δσ λησαυ τσ ^ε ^χ ι δσ γαρ α πο τσ νυν μα
κα ρι σι με πα σαι αι γε νε αι ^ε ^χ

^{Ββ}
Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ ^ε ^χ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε

ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

3 ^χ ^{B8} Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο

δυ να τος και α γι ον το ο νο μα αυ τς και

το ε λε ος αυ τς εις γε νε αν και γε νε

αν τοις φο βς με νοις αυ τον

^{B8} Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι

α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε

ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

4 ^χ ^{B8} Ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ τς

δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη φα νς δι α νοι

α καρ δι ας αυ των

^{B8} Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι

α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε

ο το κον σε ε μεγαλυ νομεν

5 Κα θει λε δυ να στας α πο θρωνων και υ υ

ψω σε τα πει νυ ρς πει νων τας ε νε πλη σεν α γα

θω ων και πλτ τδ εν τας ε ξα πε στει λε κε

νυ ρς

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α

φθο ρωσ θε ον Λο γον τε κου ου σαν την ον τως

Θε ο το κον σε ε μεγαλυ νομεν

6 Αν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ τδ

μνη σθη ναι ε λε ρς κα θως ε λα λη σε προς

τς πα τε ρας η μων τω Α βρα αμ και τω σπερ

μα τι αυ τδ ε ως αι ω νος

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α

φθορως Θεον Λογον τεκου ουσαν την οντως
 Θεοτοκον σεε μεγαλυνομεν

ὠδὴ θ'

A πασγηγε νης σκιρτα τω τω πνευματι λα
 μπααδδ χαμενος πανηγυρι ζετωω δε α
 υλων νοων φυσις γε ραι ρσα τα ιερα
 θανμασια της Θεομηητοορος και
 βοααααατω χαι ροις πααμμα καριζε
 Θεοτοκε αγνη αι παρθενεεεεε

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
 Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἰ δυνάμεις...

***

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-θ.

A γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων (δίς)
A γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος ημων
 υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων και προ
 σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ
 τδ

ὁ β' χορός:

ο τι Α α γι ο ος ε στι

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον Η'.

Ἦχος Δι-θ

Δ υ ο Α γγε ε λης βλε ε ψα σα εν δοθεν

τς ὀ μνημει ει ὀ Μα ρι α ε ε ξε πλη ητ

τε το και Χρι στον α α γνο ὀ ὀ σα ως κη πς ρον

ε ε πη ρω ω τα Κυ ρι ε πς ὀ το σω ω μα

τς Ι η σς ὀ μς τε ε θεικας κλη σει δε τς ὀ

τον γνς ὀ σα ει ναι αυ το ο ον τον Σω τη

ρα η κς σε μη η μς α α πς προς τον Πα

τε ρα α α πει μι ει πε τοις α α δελ φοι οις

μς

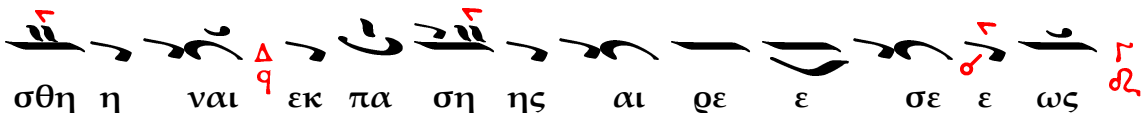
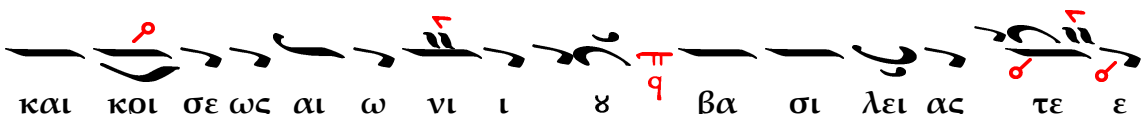

Τῶν ἁγίων πατέρων ἐκ τοῦ Μηναίου.

Ἐν πνεύματι τῷ ἱερῷ Ἦχος Γα ρ

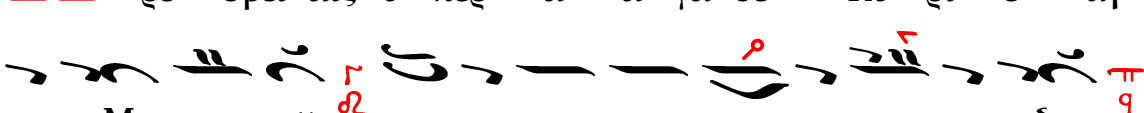
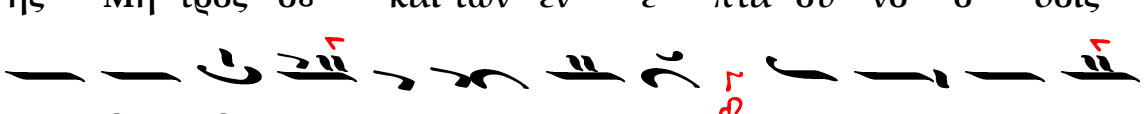
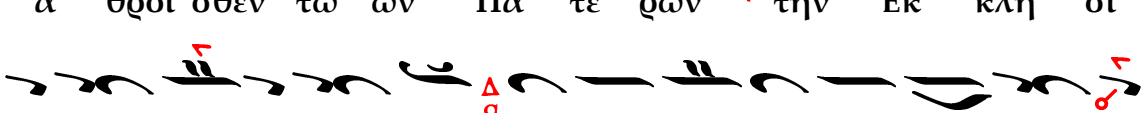
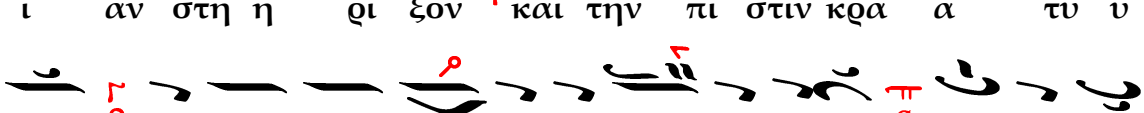
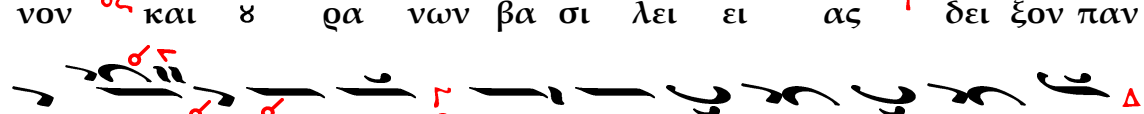
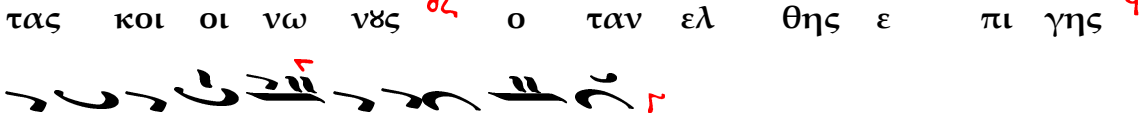
Π α τε ρες ὀ ρα νο ο φρο νες οι Συ νο δω

ω ε βδο μη συν α θροι σθε εν τες δε ε η σιν εκ

τε νη τη η Τρι α δι προ σα ξα τε τς ὀ ρυ

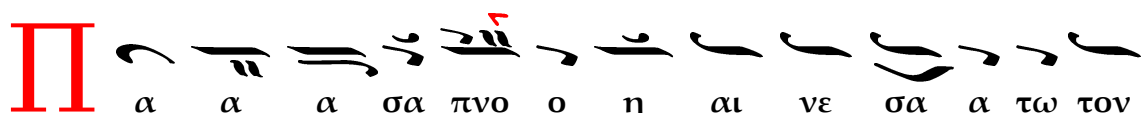
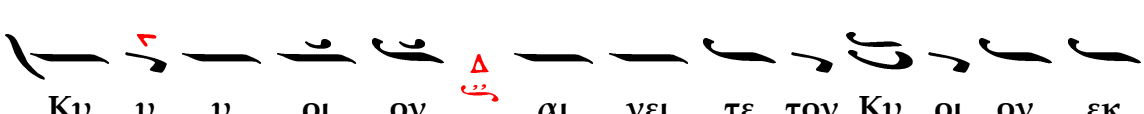
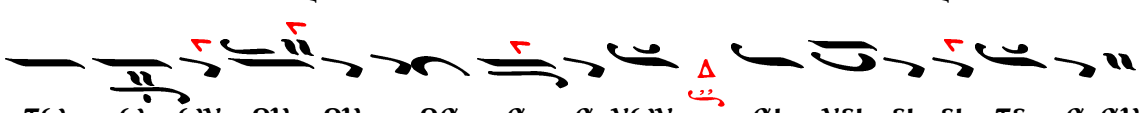

 σθη η ναι εκ πα ση ης αι ρε ε σε ε ως

 και κρι σε ως αι ω νι ι ς βα σι λει ας τε ε

 τυ χειν ς ρα νων τς την υ μων συ να ξιν

 θει α αν υ μνη τας

Θεοτοκίον, ὄμοιον.

Π

 ρε σβει αις υ περ α α γα θε Κυ ρι ε τη

 ης Μη τρος σ και των εν ε πτα συ νο ο δοις

 α θροι σθεν τω ων Πα τε ρων την Εκ κλη σι

 ι αν στη η ρι ξον και την πι στιν κρα α τυ υ

 νον και ς ρα νων βα σι λει ει ας δει ξον παν

 τας κοι οι νω νς ο ταν ελ θης ε πι γης

 τς κρι ναι πα σα αν την κτι σιν

Εἰς τοὺς Αἴνους.

Ἦχος Δι-θ

Π

 α α α σα πνο ο η αι νε σα α τω τον

 Κυ υ υ ρι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ

 τω ω ων ου ου ρα α α νων αι νει ει ει τε α αυ

τον ε ε εν τοι οι οισ υ ψι ι στοις σοι πρε ε πει

υ υ μνοος τω ω ω Θε ε ε ε ω

A ι νει τε α αυ το ον πα α αν τες οι Αγ γε ε λοι

α αυ του αι νει τε αυ τον πασαι αι δυ να α α

μει εις α α αυ του σοι πρε ε πει υ υ μνοος τω

ω ω Θε ε ε ε ω

Στίχ. α'. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον· δόξα αὕτη

ἔσται πα σιτοις ο σι οισ α αυ του

II α σα πνο η και πα σα α κτι ι ι σις σε δο ξα ζει

Κυ υ υ ρι ε ο τι δι α του Σταυ ρου τον θα να

το ο ον κα τη ηρ γη η η σας ι να δει ξησ τοις λα

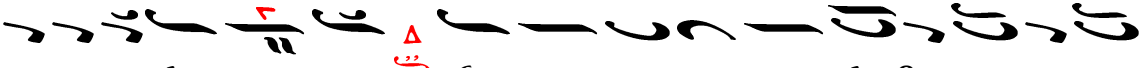

οις την εκ νε κρων σου ου α να α α α στα α α α

σιν ως μο νο ος φι ι λα α αν θρω ω ω πος

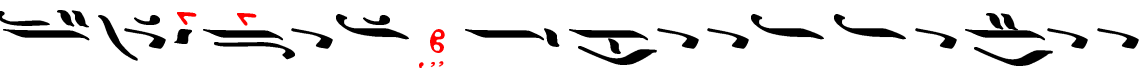

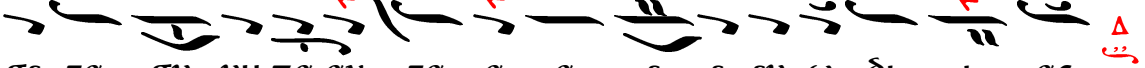
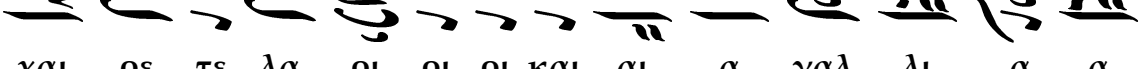
Στίχ. β'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν

εν στε ρε ω μα τι της δυ να με ε ως α αυ του

E ι πα τω σαν Ι ου ου δαι αι αι οι πωσ οι στρα τι

 ω ται α πω λε ε σαν τη ρου ου ου ντε ες το ο ον Βα

 α α σι λε ε α Δ δια τι γαρ ο λι θος ουκ ε φυ

 λα ξε την πε ε τρα αν τη ης ζω ω ω ης η τον

 τα φεν τα α α δο τω ω σαν η α να στα αν τα α

 προ σκυ νει ει ει τω ω ω σαν λε ε γον τε ες συν η

 η μιν Δ δο ξα τω πλη θει των οι κτι ιρ μω ω ω ν σου Σω

 τηρ η η μων δο ο ο ξα α α σοι Δ

Στίχ. γ'. Αινείτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν

 Δ κα τα το πλη θοσ της με γα λω συ νης α αυ του Δ

X αι ρε τε λα οι και α γα λι ι α α α σθε Αγ

 γε λος ε κα θη σεν εις τον λι ι ι ι θον του μνη η

 η μα α α τος αυ τος η μας ευ η γ γε λι σα α

 το ει ει πων Χρι στος α νε ε στη εκ νε ε κρω ω ω ν

 ο ο Σω τη ηρ του κο ο ο σμου και ε πλη ρω

 σε τα συ υμ πα αν τα α α ε ε ευ ω δι ι ας Δ

 χαι ρε τε λα οι οι οι και αι α γα λι α α

α α σθε ^Δ

Στίχ. δ'. Αινείτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ^Δ εν ^χ

ψαλ τη ρι ω ω ω και αι αι κι θα α ρα ^Δ

A γ γε λος μεν το ο χαι αι αι ρε προ της σης συλ λη

ψε ω ω ως Κυ ρι ι ε τη κε χα ρι τω με ε ε ε

νη ε κο ο ο μι ι ι ι σεν ^θ Αγ γε λος δε τον λι

ι ι θον του εν δο ξου σου μνη μα α τος ^Δ εν τη ση

α να στα α α α σει ε κυ υ λι ι ι ι σεν ^θ

ο με ε ε ε ε εν αν τι ι τη ης λυ υ υπης ^{Γα}

^{Δι} εν φρο συ υ υ νης συμ βο ο ο λα α α μη η νυ ^θ

υ υ ων ο δε ε ε ε ε αν τι θα α να ^{Γα}

α α του Δε σπο την ζω ο δο την κη ρυ υ υτ τω ^{Δι}

ων η η η μιν ^Δ δι ο βο ω με εν σοι ευ ερ γε τα

των α α πα α αν τω ων Κυ ρι ι ε ε δο ο ο

ξα α α α σοι ^Δ

Στιχηρὰ προσόμοια τῶν ἁγίων πατέρων.

ᾠχος πλ. β'. ᾠλην ἀποθέμενοι.

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

ᾠλην συγκροτήσαντες, τὴν τῆς ψυχῆς ἐπιστήμην, καὶ τῷ Θεῷ Πνεύματι, συνδιασκεψάμενοι τὸ οὐράνιον, καὶ σεπτὸν Σύμβολον, οἱ σεπτοὶ Πατέρες, θεογράφως διεχάραξαν· ἐν ᾧ σαφέστατα, τῷ γεγεννηκότι συνάναρχον, τὸν Λόγον ἐκδιδάσκουσι, καὶ παναληθῶς ὁμοούσιον, ταῖς τῶν Ἀποστόλων, ἐπόμενοι προδήλως διδασκαίς, οἱ εὐκλεεῖς καὶ πανόλβιοι, ὄντως καὶ θεόφρονες.

Στίχ. ς'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

ᾠλην συγκροτήσαντες, ...

Στίχ. ζ'. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας.

ᾠλην εἰσδεξάμενοι, τὴν νοητὴν λαμπηδόνα, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τὸ ὑπερφυέστατον χρησμολόγημα, τὸ βραχὺ ῥήματι, καὶ πολλῇ συνέσει, θεοπνεύστως ἀπεφθέγγαντο, οἱ χριστοκήρυκες, εὐαγγελικῶν προϊστάμενοι, δογμάτων οἱ μακάριοι, καὶ τῶν εὐσεβῶν παραδόσεων, ἄνωθεν λαβόντες, τὴν τούτων ἀποκάλυψιν σαφῶς, καὶ φωτισθέντες ἐξέθεντο, πίστιν θεοδίδακτον.

Στίχ. η'. Συναγάγετε αὐτῷ τοὺς ὀσίους αὐτοῦ, τοὺς διατιθεμένους τὴν διαθήκην αὐτοῦ ἐπὶ θυσίαις.

ᾠλην συλλεξάμενοι, ποιμαντικὴν ἐμπειρίαν, καὶ θυμὸν κινήσαντες, νῦν τὸν δικαιοτάτον ἐνδικώτατα, τοὺς βαρεῖς ἤλασαν, καὶ λυμῶδεις λύκους, τῇ σφενδόνῃ τῇ τοῦ Πνεύματος, ἐκσφενδονήσαντες, τοῦ τῆς Ἐκκλησίας πληρώματος, πεσόντας ὡς πρὸς θάνατον, καὶ ὡς ἀνιάτως νοσήσαντας, οἱ θεῖοι Ποιμένες, ὡς δοῦλοι γνησιώτατοι Χριστοῦ, καὶ τοῦ ἐνθέου κηρύγματος, μύσται ἱερώτατοι.

Δόξα. Τῶν πατέρων.

ᾠχος πλ. β' Νη ς

Νη ς
ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και α γι ω
Πνε ε ε ευ μα α α α τι ς

^{Nη}
Tων α γι ων Πα τε ρων ο χο ο ρος εκ των
της οι κου με ε ε ε νη ης πε ρα α α α τώ
ων συν δρα α μων Πα τρο ο ο ος και γι υι
ου και Πνευ μα το ος Α α α γι ι ι ου μι
αν ου σι ι ι ι ι αν ε δο ογ μα α τι σε
και αι αι φυ υ υ υ σιν και το μυ στη η
ρι ι ον της θε ο ο ο λο ο γι ι ι
ας τρα νως πα α ρε δώ ω κε τη η Εκ κλη η η
σι ι ι ι α ο υς ευ φη μουν τες ε εν πι ι ι
στει ει μα κα ρι ι ι ι σω ω ω με ε εν
λε ε ε ε ε ε γο ο ο ο ο ο ο ο ο ν τες
θει ει ει ει ει α πα α α α α ρε ε
ε ε ε ε ε μ βο ο ο πα ρε μ βο ο λη η η η
η η η θε η γο ροι ο ο πλι ι ται πα
ρα α τα α ξε ως Κυ υ υ ρι ι ι ι ου
α στε ε ε ρες πο ο λυ υ υ υ υ υ υ φω ω

λιε ε πο λυ υ φω ω ω τοι ^{Nη} τϛ νο η τϛ ϛ
 ϛ ϛ στε ε ε ρε ε ε ω ω ω ω ω μα
 α α α α α α α τος ^M της μν υ στι ^{Πα} κη η ης
 Σι ι ι ι ι ι ι ω ω ^{Nη} ω ω ω ω ω ων ^υ οι
 α κά α θαι αι αι ρε τοι οι οι πν υ υ υρ γοι ^υ
 τα μν ρι ι ^{Δι} ι ι ι πνο ο ο α α Α α
 α α α αν θη ^{Δι} του πα α ρα α ^{Nη} δει ει ει ει
 ει ει σου ^{Δι} τα πα γχρ υ σα στο μα α τα ^M τϛ ^{Nη} Λο ο
 ο ο ο ο ο ^υ ω ο ο ο γϛ ^υ Νι και ας το ο ο
 καυ χη η μα ^υ οι κϛ με νη ης α α ^{Δι} γλα α α α
 α α α α ^υ ι σμα ^{Δι} εκ τε νως πρε σβε ε ευ
 σα α α α ^υ τε ^{Nη} υ πε ερ των ψυ χω ω ω ων
 η η η η μων ^υ

Και νυν...

^υ Ηχος ^{Δι} - ^υ

^υ περ ευ λο γη με ε νη υ παρ χεις Θε ο

το κε Παρ θε ε ε νε δι α γαρ τσ εκ σθ
 σαρκω θε εν τος ο α δης ηχ μα λω τι ζαι ο Α
 δαμ α να κε κληται η κα τα ρα νε νε ε κρω
 ται η Ευ α η λευ θε ρω ται ο θα να τος τε
 θα να α τω ται και η μεις ε ζω ο ποι η θη μεν δι
 ο α νυ μνην τες βο ω ω μεν ευ λο γη τος Χρι
 σος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας δο ο
 ο ξα σοι

***

Και εϋθϋς ψάλλεται εις τον η̇χον τῆς Κυριακῆς
 Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Ἰωάννου Καββάδα, ἦχος Δι-θ.

Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως δο ξα εν υ
 ψι σοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρωποις ευ
 δο κι ι α
 μνη μεν σε ευ λο γη μεν σε προ σκυ νη μεν σε
 δο ξο λο γη μεν σε ευ χα ρι στη μεν σοι δι α την με
 γα α λην σθ δο ο ξαν

Κυριε βασιλευε παρρα νιε Θεε εε Πα
τερ παντοκραατορ Κυριε Υιε μονογε νες Ι
ησυχριστε και Ααγιον Πνεευμα

Κυριε ο Θεος ο αμνος τθ Θεου ο Υι
ος τθ Πατρος ο αιρων την αμαρτιαν τθ κο
οοσμηλεησον ημας ο αιαιρων
τας αμαρτιας τθ κοοσμη

Προσ δε ξαι την δεησιν ημων οκαθημενος
εκ δε ξιων του Πατρος και ελεησον ημας

Οτι συ ει μονος Αγιος συ ει ει μονος Κυ
ριος Ιησους Χριστος εις δοο ξαν Θεου Πατρος
α μην

Καθε καστην ημεραν ευλογησω σε και αι
νεεσω το ονομα ασεις τον αιωωνα
και εις τον αιωωνα τθ αιωωνος

Κατα ξιωσον Κυριε εν τη ημερα τα

αυ τη α να μαρ τη τςφυ λα χθηη ναι η μας

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα

τε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον

το ο νο μα α σς εις τς αι ω νας α μην

Γε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σς εφ η μας κα

θα περ ηλ πι σαμεν ε πι σε

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ον με τα

δι και ω μα τα α σς

Κυ ρι ε καταφυ γη ε γε νη θης η μιν εν γε νε

α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η

σο ον με ι ασαι την ψυ χη ην μσ ο τι η μαρ το ον

σοι

Κυ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξον με τς

ποι ει ν το θε λη μα α σς ο τι συ ει ο Θε ο ος

μσ

Οτι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι

ι σ ο ψ ο ο με θα φως

Π α ρ α τει νον το ε λε ο ος σ ο τοις γι νω σκ ο

σι ι σε Α γι ος ο Θε ος Α γι ος ι σχυ ρος

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας

Δ ο ξ α Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τ ος αι ω νας των αι

ω ω νων α μην

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας

Α α α α γι ο ος ο Θε ε ος Α α α α

α γι ο ος ι σχυ υ ρος Α γι ο ο ος α θα α

α α να α α α τος ε λε ε η η σο ο ο ο ν

η η η η μα α α ας

Σ η η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω γε ε γο

νεν α σω μεν τω α να σταν τι εκ τα φ ο και αρ

χη γω της ζω η ης ημων κα θε λων γαρ τω θα να

τω τον θα α να τον το νι κος ε δω κεν η

μιν και το μεγαλεοοος

*****

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικά

Τὰ ἕξαπλᾶ.

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυριε Ελεεησον

Κυριε Ελεεεησον

Κυριε Ελεεεησον

Κυριε Ελεεεησον

Κυριε Ελεεεηησον

Κυριε Ελεεεεησον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυριε Ελεεεησον

Κυριε Ελεεεεηηησον

Κυριε Ελεεεηηηησον

Κυριε Ελεεεηηηησον

Κυριε Ελεεεεηηησον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Εἰς τὰ Εἰρηνικά, Κύριε Ἐλέησον.

Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη.

Ἦχος πλ' Νη ρ

Νη Κυ ρι ε Ε ε λε ε η η σον

Νη Κυ ρι ε Ε λε ε η η σον

Νη Κυ ρι ε Ε λε ε η η σον

Δι Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Νη Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Νη Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Σοι Κυ ρι ι ε

(Ἐτονίσθησαν πρὸ πολλῶν ἐτῶν, ἐγράφησαν ἐνταῦθα κβ' Ἰουλ βιθ' Ἰ. Ἀ.)

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρβ' (102).

Ἦχος Δι - θ

Στίχ. α'. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. β'. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. γ'. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπάζει.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. δ'. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το ο κου Σω τερ σω

σον η μα ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ρμε΄ (145).

Στίχ. α΄. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· φαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σ ω σον η μα ας Γι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ ς ι
α

Στίχ. β΄. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σ ω σον η μα ας Γι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ ς ι
α

Στίχ. γ΄. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σ ω σον η μα ας Γι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ ς ι
α

Στίχ. δ΄. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Σ ω σον η μα ας Γι ε ε Θε ου ο α να

ζας εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λη λυ ι
α

Δόξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευματι.

Και νυν και α ει και εις τες αι ω νας των αι ω

νων α μην

ΟΜο νο γε νης Υι ος και Λο γος τθ Θε ου α

θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος

δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρκω θη

ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει

παρ θε νθ Μα ρι ι ας α τρε πτω σε ναν θρω πη

σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω

θα να τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι

α α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι

και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α

ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ψαλμὸς ριζ' (117).

ᾠχος Δι-Θ

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. γ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Ο τε κα τη ηλ θες προς τον θα να τον η ζω η η
α θα α να τος το τε τον Α δην ε νε εκρωσας
τη α στρα πη της Θε ο τη τος ο τε δε και τους
τε θνε ω τας εκ των κα τα χθο νι ων α νε ε στη
σας πα σαι αι δυ να μεις των ε που ρα νι ων ε
κραυ γα ζον Ζω ο δο τα Χρι στε ο Θε ος η μων
δο ο ο ξα σοι

τὸ τέλος: δο ο ο ξασοι οι οι

***

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν. ᾠχος β'.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

ᾠχος Δι-Θ

Δ ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω

μεν Χρι στω ω ω ω ω σω σον η μα ας Υι ε ε

Θε ου ο α να στα α α ας εκ νε κρω ω ω ω

ων

ὁ β' χορός:

Ψαλλον τας σοι αλ λη λυ ρ ι α

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Ο τε κα τη ηλ θες προς τον θα να τον η ζω η η

α θα α να τος το τε τον Α δην ε νε εκρωσας

τη α στρα πη της Θε ο τη τος ο τε δε και τους

τε θνε ω τας εκ των κα τα χθο νι ων α νε ε στη

σας πα σαι αι δυ να μεις των ε που ρα νι ων ε

κραυ γα ζον Ζω ο δο τα Χρι στε ο Θε ος η μων

δο ο ο ξα σοι

Τῶν πατέρων.

Ἦχος πλβ Γα ρ

Υ περ δε δο ξα σμενος ει Χρι στε ο ο Θε ε

ος η η μων ο φω στη ρας ε πι γης τς πα

τε ρας η μων θε με λι ι ω ω σας και δι αυ των
 προς την α λη θι νην πι στιν παν τας η μας ο δη
 γη σας πολυ ευσπλαγ χνε ε δο ξα α σοι

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου. Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος Δι-θ

Μνη η μη δι και ς μετ εγ κω μι ι ι
 ων σοι δε αρ κε σει η μαρ τυ ρι α τς Κυ ρι ς
 Προ οδρο με α νε δει χθης γαρ ον τως και Προ φη
 των σε βα σμι ω ω τε ρος ο τι και εν ρει
 θροις βα πτι σαι κα τη ξι ω θης τον κη ρυτ το μενον
 ο θεν της α λη θει ας υ περ α θλησας χαι αι αι αι
 ρων ευ ηγ γε λι σω και τοις εν α δη Θε ον φα νε
 ρω θεν τα εν σαρ κι τον αι ρον τα την α μαρ
 τι αν τς κο ο ο σμς και πα ρε χον τα η μιν το
 με γα ε ε ε λε ος

Ἀπολυτίκιον. Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Ἦχος Δι-θ

Απο ο στο λε Χρι στω τω Θε ω η γα πη
με ε ε νε ε πι τα χυνον ρυ σαιλα ον α να
πο λο ο γητον δε χε ται σεπροσπι ι πτον τα ο
ε πι πε σο ντα τω στη θει κα τα δε ξα μενος ον
ι κε τευ ε Θε ο λο γε και ε πι μο νον νε φος ε
θων δι α σκε δα α α σαι αι τσ με νος η
μιν ει ρη νη και το με γα ε ε ε λε ος

Ἀπολυτίκιον. Ἁγίου Ἀντίπα.

Τῆς ἐρήμου πολίτης. Ἦχος Πα ρ

Μυ ρο βλυτην τον θει ον και μαρ τυ ρων τον συ να
θλον τον πα νευ κλε η Ι ε ρα αρχην και Περ γα α μσ
τον προ εδρον τι μη σω μεν Α ντι παν οι πι στοι ως
τα χι στον και με γαν ι α τρον της δει νης ο
δο ντων νο ο σσ και προς αυ τον α πο ψυ χης βο η
σω μεν δο ο ξα τω σε δο ξα σαντι Χρι στω δο ο

ξα τω σε ε στε φα νω σαντι ^Δδο ο ξα τω ε νερ γϛ
 ντι δι α σϛ πα σιν ι α α μα α τα ^π9

Κοντάκιον τῆς Θεοτόκου.
 (ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Ἦχος Δι-θ

Προ στα σι α των Χρι στι α νων α κα ται αι
 σχυν τε ^Δμε σι τει α προς τον Ποι η την α με τα
 α θε τε ⁶μη πα ρι δης α μαρ τω λων δε η σε ων
 φω νας ^Δα λλα προ φθασον ως α γα θη ^Δεις την
 βο η θει αν η μων ^Δτων πι ι στως κραυ γα ζο ον
 των σοι ⁶τα α χυ νον εις πρε σβει ει αν ^Δκαι σπευ
 σον εις ι κε σι ι αν ^Δη προ στα τευ ου σα
 α ει ^ζθε ο το κε των τι μων των ^χσε ε ε ^Δ

***

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-θ

Α α γι ι ο ο ος ο ο ο θε ο ο ο ος
 α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α

α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας

Τό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος

α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω

νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μις Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ο ος α α α α α α

α α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ο ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ο ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι

ι ι ος Α α α α θα α α α α α α

α α α α α α λα α α λε α α θα α να το

ο ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

Ἔτερον ὑπὸ Γεωργίου Κρητός († 1816)

Ἦχος Δι-θ

N ε ε ε ε Δυ υ να α α μιν

A α α α α α α α α α α α α

α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι α α α α α γι ι ο ο

ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ος

A α α α α α α α α α α α α

α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι α α α α α γι ο ο

ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος

A α α α α α γι ο ο ο ο ος α

θα α α α α α α α α α α α α α α α θα

α να α α τος

Ε λε ε ε ε λε ε ε η σον η μα

α α α α α α α α α ας

***

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Κυριακῆς τῶν ἁγίων πατέρων.

Προκείμενον ζῆτει τῇ ἀ΄ Κυριακῇ νηστειῶν,
Ἀλληλούϊα τῆς Κυριακῆς τῶν ἁγίων πάντων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ὡδὴ τῶν Πατέρων. Προκείμενον ἦχος πλ.δ΄.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα.

Στίχ. Ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν, οἷς ἐποίησας ἡμῖν, καὶ πάντα τὰ ἔργα σου ἀληθινά, καὶ εὐθεῖαι αἱ ὁδοί σου.

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος πλ.δ΄ Νη ς

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα

τε ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον

το ο νο μα σου εις τας αι ω νας

Στίχ. Ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐποίησας ἡμῖν, καὶ πάντα τὰ ἔργα σου ἀληθινά

και ευ θει αι αι ο δοι σ

Ευλογητος ει Κυριε ο Θεος των πα
 τε ερων ημων και αι νε τον και δε δοξα σμε ενον
 το ο νο μα σου εις τας αι ω νας

Στίχ. Καὶ κρίματα ἀληθείας ἐποίησας κατὰ πάντα, ἃ ἐπήγαγες
 ἡμῖν καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν τὴν τῶν πατέρων ἡμῶν

I ι ε ρσ α λ η μ

Ευλογητος ει Κυριε ο Θεος των πα
 τε ερων ημων και αι νε τον και δε δοξα σμε ενον
 το ο νο μα σου εις τας αι ω ω ν α α α σ

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πρὸς Τίτον Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(γ' 8-15)

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Τέκνον Τίτε, πιστὸς ὁ λόγος· καὶ περὶ τούτων βούλομαί σε
 διαβεβαιοῦσθαι, ἵνα φροντίζωσι καλῶν ἔργων προϊστασθαι οἱ
 πεπιστευκότες τῷ Θεῷ. Ταῦτά ἐστι τὰ καλὰ καὶ ὠφέλιμα τοῖς
 ἀνθρώποις· μωρὰς δὲ ζητήσεις καὶ γενεαλογίας καὶ ἔρεις καὶ
 μάχας νομικὰς περιίστασο· εἰσὶ γὰρ ἀνωφελεῖς καὶ μάταιοι.
 Αἰρετικὸν ἄνθρωπον μετὰ μίαν καὶ δευτέραν νοουθεσίαν
 παραιτοῦ, εἰδὼς ὅτι ἐξέστραπται ὁ τοιοῦτος καὶ ἁμαρτάνει ὢν
 αὐτοκατάκριτος. Ὅταν πέμψω Ἀρτεμᾶν πρὸς σε ἢ Τυχικόν,
 σπούδασον ἐλθεῖν πρὸς με εἰς Νικόπολιν· ἐκεῖ γὰρ κέκρικα
 παραχειμάσαι. Ζηνᾶν τὸν νομικὸν καὶ Ἀπολλῶ σπουδαίως
 πρόπεμψον, ἵνα μηδὲν αὐτοῖς λείπη. Μανθανέτωσαν δὲ καὶ οἱ
 ἡμέτεροι καλῶν ἔργων προϊστασθαι εἰς τὰς ἀναγκαίας χρείας,
 ἵνα μὴ ὦσιν ἄκαρποι. Ἀσπάζονται σε οἱ μετ' ἐμοῦ πάντες.
 Ἄσπασαι τοὺς φιλοῦντας ἡμᾶς ἐν πίστει. Ἡ χάρις μετὰ πάντων
 ὑμῶν· ἀμήν.

Ἀλληλούϊα (γ'). Ἦχος δ'. (Ψαλμὸς λγ').

Ἦχος Δι

A λλη η λϑ ι ι α A λλη η λϑ ϑ
 ϑ ι ι ι ι α A α α α α λλη η η
 λϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ι ι ι ι α

E κε κρα ξαν οι δι και οι και ο Κυ ρι ος
 ει ση κϑσεν αυ των και εκ πα σων των θλι ι ψε ων
 αυ των ερ ρυ υ σα α το α αυ τϑς

A λλη η λϑ ι ι α A λλη η λϑ ϑ
 ϑ ι ι ι ι ι α A α α α α α λλη η η
 λϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ι ι ι ι α

E γγυς Κυ ρι ος τοις συν τε τρι μμε νοις την καρ
 δι αν και τϑς τα πει νϑς τω πνε ευ μα α τι σω
 ω ω ω σει

A λλη η λϑ ι ι α A λλη η λϑ ϑ
 ϑ ι ι ι ι ι α A α α α α α λλη η η
 λϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ι ι ι ι ι α α α α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

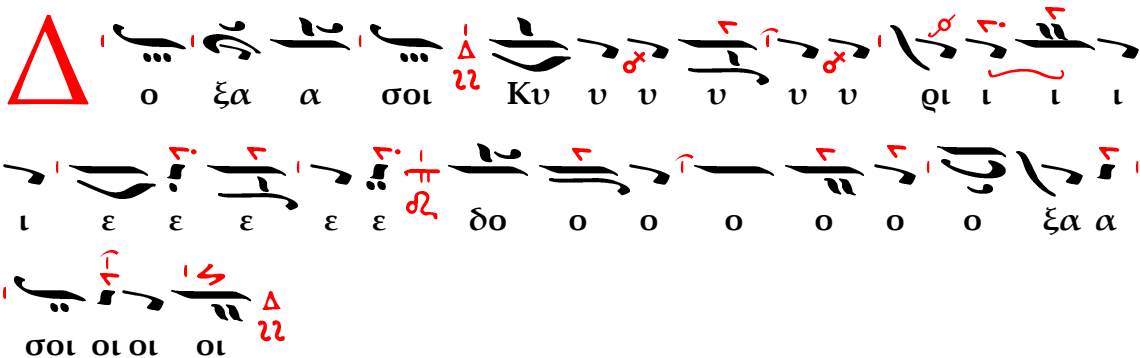
Κυριακῆς Δ' Λουκᾶ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν

(ἡ 5-15).

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ἐξῆλθεν ὁ σπείρων τοῦ σπείραι τὸν σπόρον αὐτοῦ. καὶ ἐν τῷ σπείρειν αὐτὸν ὃ μὲν ἔπεσε παρὰ τὴν ὁδόν, καὶ κατεπατήθη, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατέφαγεν αὐτό· καὶ ἕτερον ἔπεσεν ἐπὶ τὴν πέτραν, καὶ φυὲν ἐξηράνθη διὰ τὸ μὴ ἔχειν ἰκμάδα· καὶ ἕτερον ἔπεσεν ἐν μέσῳ τῶν ἀκανθῶν, καὶ συμφυεῖσαι αἱ ἀκανθαὶ ἀπέπνιξαν αὐτό. Καὶ ἕτερον ἔπεσεν εἰς τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν, καὶ φυὲν ἐποίησε καρπὸν ἑκατονταπλασίονα. ταῦτα λέγων ἐφώνει· Ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν ἀκουέτω. Ἐπηρώτων δὲ αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ λέγοντες· Τίς εἶη ἡ παραβολὴ αὕτη; Ὁ δὲ εἶπεν· Ὑμῖν δέδοται γινῶναι τὰ μυστήρια τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, τοῖς δὲ λοιποῖς ἐν παραβολαῖς, ἵνα βλέποντες μὴ βλέπωσι καὶ ἀκούοντες μὴ συνιῶσιν. Ἔστι δὲ αὕτη ἡ παραβολή· ὁ σπόρος ἐστὶν ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ· οἱ δὲ παρὰ τὴν ὁδὸν εἰσιν οἱ ἀκούσαντες, εἶτα ἔρχεται ὁ διάβολος καὶ αἶρει τὸν λόγον ἀπὸ τῆς καρδίας αὐτῶν, ἵνα μὴ πιστεύσαντες σωθῶσιν. Οἱ δὲ ἐπὶ τῆς πέτρας οἱ ὅταν ἀκούσωσι, μετὰ χαρᾶς δέχονται τὸν λόγον, καὶ οὗτοι ρίζαν οὐκ ἔχουσιν, οἱ πρὸς καιρὸν πιστεύουσι καὶ ἐν καιρῷ πειρασμοῦ ἀφίστανται. Τὸ δὲ εἰς τὰς ἀκάνθας πεσόν, οὗτοί εἰσιν οἱ ἀκούσαντες, καὶ ὑπὸ μεριμνῶν καὶ πλοῦτου καὶ ἡδονῶν τοῦ βίου πορευόμενοι συμπνίγονται καὶ οὐ τελεσφοροῦσι. Τὸ δὲ ἐν τῇ καλῇ γῆ, οὗτοί εἰσιν οἵτινες ἐν καρδίᾳ καλῇ καὶ ἀγαθῇ ἀκούσαντες τὸν λόγον κατέχουσι καὶ καρποφοροῦσιν ἐν ὑπομονῇ. Ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν ἀκουέτω.

Ἦχος ἰζ' Δι' σ'

Γρηγορίου Πρωτοφάλτου

Ἦχος Πά

Ο ^{Μ Πά} ι τα α α α α α α α α α α α α Χε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ρου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου Χε

ρου ου βι ι ι ι ι ι ι μ ^{Δι} μ υ υ υ υ

στι ι ι ι ι μ υ υ υ υ υ υ στι ι κω ως ^Δ

Μ ^{Πά} ει ει ει ει κο ο υι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ζο ο ο ο ο ο ο ο ει ει κο ο υι ι ι ι

ζο ο ει κο υι ζον τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

εσ ^Δ και αι αι αι και αι αι αι αι αι αι αι αι

τη ζω ο ο ποι οι οι οι οι οι οι οι οι ζω

ο ποι ^{Δι} ω ω ω ω ω ω ω ^{Πά} ^{Δι} ^{Κε} Τρι α α α

α α α α α α α α α α α α α α α

α ^υ ^α ^α ^α ^α ^α ^α ^α ^α ^α ^α ^α ^α ^α ^α

α α α α α α α α α α δι τον τρι σα α α

α γι ον υ υ υ μνο ον προ ο σα α α δον τε

ες πα α α α α α α α α α α α σαν

την βι ο ο τι ι ι ι ι ι ι ι ι βι

ω τι κη η η η η η η η η ην α πο θω

ω ω με ε θα με ε ε ε ε ε ε ε ρι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι με ε ρι ι μνα αν

Ως το ον Βα σι λε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε χε ε ε ε ε λι ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε ε α των

ο ολων υ πο δε ξο ο ο με ε νοι οι

Ταις αγ γε ε λι ι ι αγ γε λι και αι αι αι

αι αις α ο ρα α α α α α α τως δο ρυ φο

ρου ου ου με ε νον τα α α α α α α ξε ε σι ιν

Αλ λη λου ου ι α α α α α α α α

α α α α α

Τὰ παρόντα ἀπό τὴν "Θεία Λειτουργία" τοῦ Παναγιώτου Παπᾶ.

Ἦχος Δι-θ

Κ υ ρ ι ε Ε λε η η σον

Κ υ ρ ι ε Ε λε ε η η η σον

Κ υ ρ ι ε Ε λε η η σον

Κ υ υ ρ ι ε Ε λε η η σον

Δι-θ

Π α ρ α σχ ο Κυ ρ ι ι ε

Π α ρ α σχ ο ο Κυ ρ ι ι ε

Π α ρ α α σχ ο Κυ υ ρ ι ι ι ε

Π α ρ α α σχ ο ο Κυ υ ρ ι ε

Π α ρ α α σχ ο ο Κυ ρ ι ι ε

Π α ρ α σχ ο ο Κυ ρ ι ι ε

Σ οι οι Κυ ρ ι ι ε

Α μη η η η η ην

Κ αι τω πνευ μα τι ι σα

ἢ ἕτερον

Κ αι τω πνευ μα τι ι ι σθ

Λειτουργικά σύντομα, Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Δι-Θ

Π α τε ε ρα Υι ον και Α γι ον Πνε ευ
μα Τρι α δα ο μο ου σι ον και α χω ρι
σον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

***

Ε λε ον ει ρη η νης θυ σι αν αι νε σε ως

Κ αι με τα τσ πνευμα το ος σθ

Ε χο μεν προστον Κυ υ ρι ον

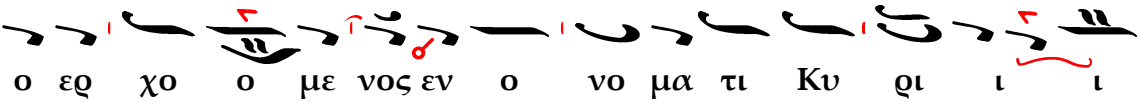
Α ξι ον και δι και ον και ἄλλως :

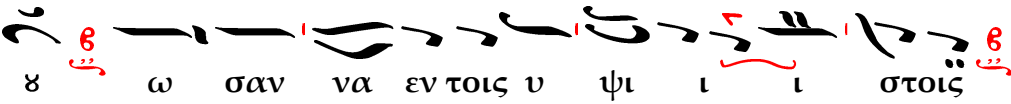
Α ξι ον και δι ι και αι αι ο ον

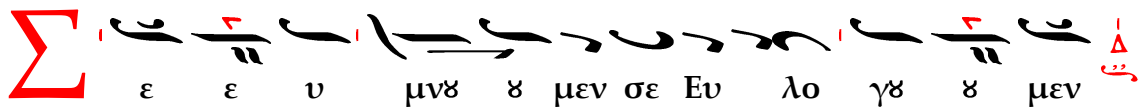
Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ρι ος Σαβ βα

ωθ πλη ρης ο ς ρα νος και η γη της δο ξης σα

ω σαν να εντοις υ ψι ι σοις ευ λο γη με νος

ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι

ς ω σαν να εντοις υ ψι ι ι στοις

Σ ε ε υ μνη ς μεν σε Ευ λο γη ς μεν

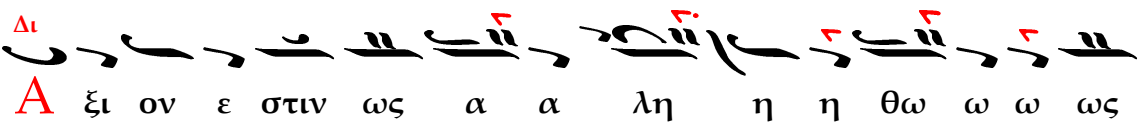
σοι ευ χα ρι στα ς μεν Κυ υ ρι ε και δε ο με

θα σα ο Θε ος η μων * και ἄλλως :

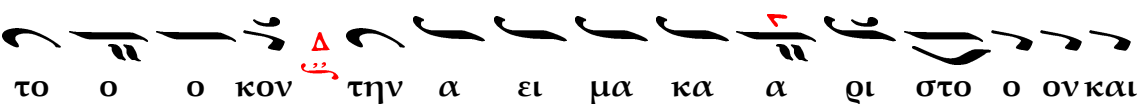
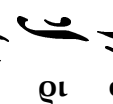
η η η μων

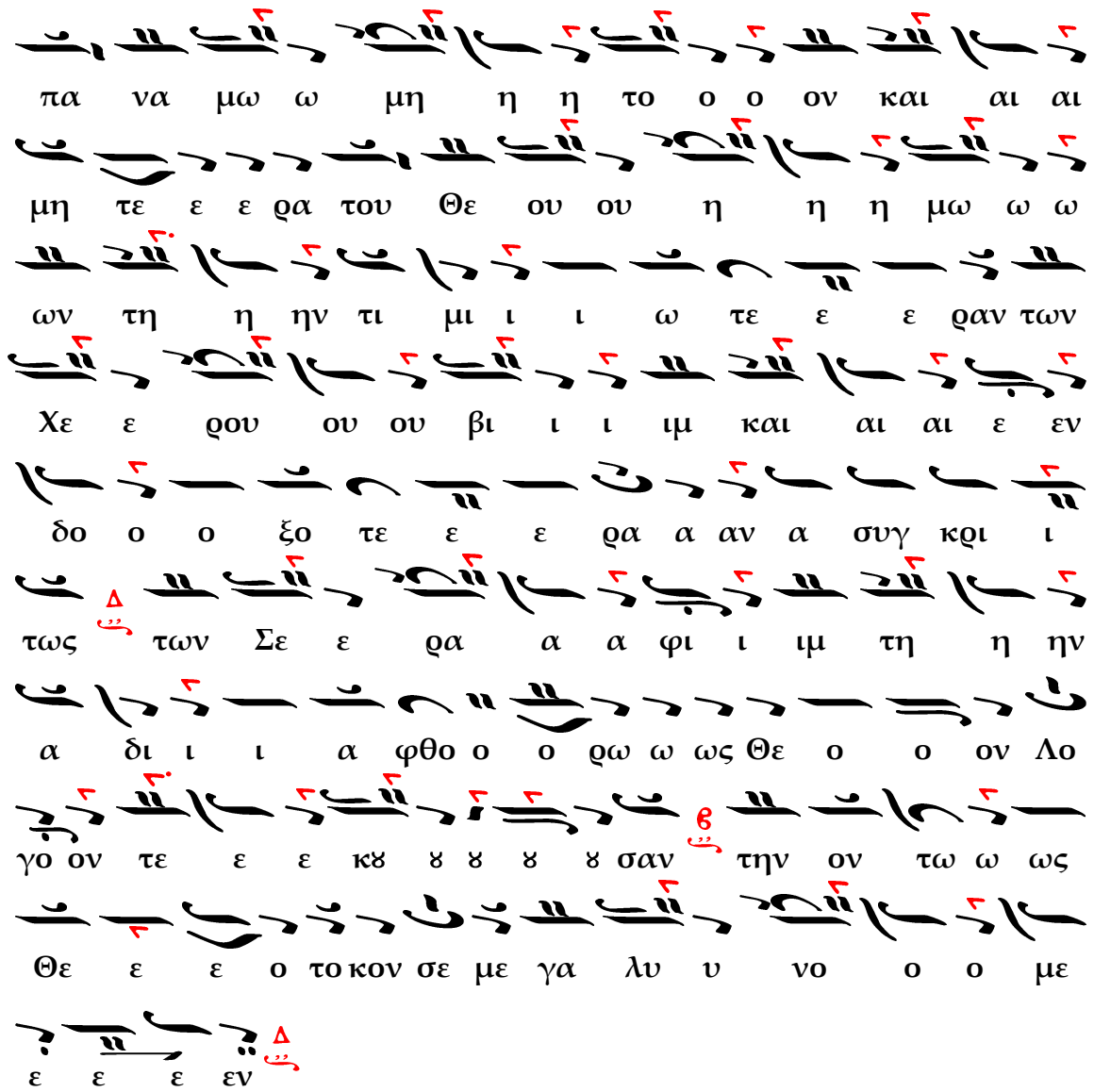
Ετονίσθησαν ιζ' Αυγ. ,αηζ', ἀντεγράφησαν ε' Ίαν. ,βις', ΙΑ.

Γρηγορίου Πρωτοφάλτου. Ἦχος Δι

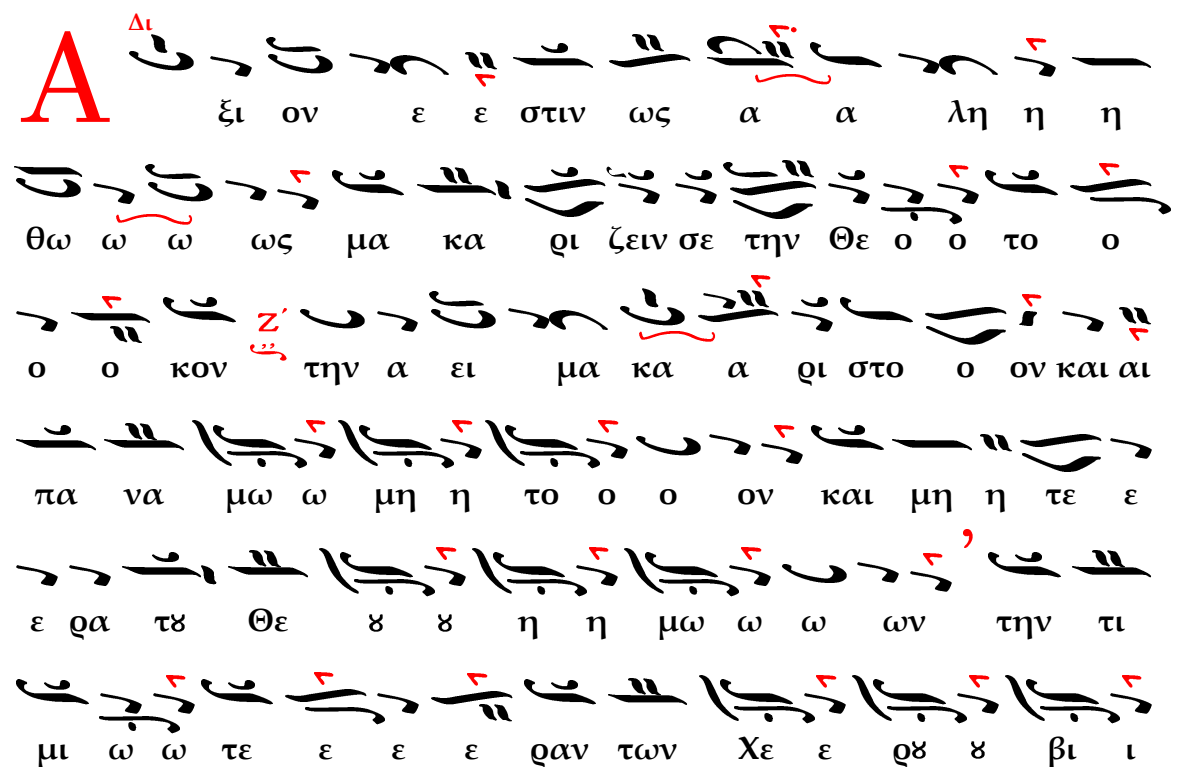
Α ξι ον ε στιν ως α α λη η η θω ω ω ως

μα α α κα α ρι ζει ει ει ν σε την Θε ε ε ο

το ο ο κον την α ει μα κα α ρι στο ο ον και

 πα να μω ω μη η η το ο ο ον και αι αι
 μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η η η μω ω ω
 ων τη η ην τι μι ι ι ω τε ε ε ραν των
 Χε ε ρου ου ου βι ι ι μι και αι αι ε εν
 δο ο ο ξο τε ε ε ρα α αν α συγ κρι ι
 τως των Σε ε ρα α α φι ι μι τη η ην
 α δι ι ι α φθο ο ο ρω ω ως Θε ο ο ον Λο
 γο ον τε ε ε κ ς ς ς ς σαν την ον τω ω ως
 Θε ε ε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο ο με
 ε ε ε εν

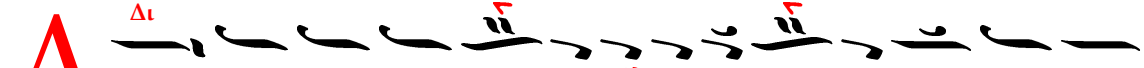

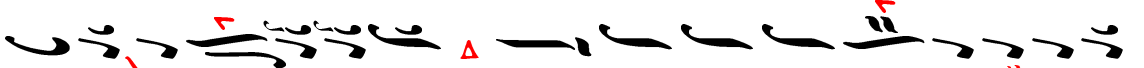

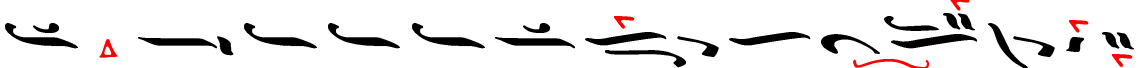
Ἄξιον ἔστιν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, ἤχος Δι-θ

A ξι ον ε ε στιν ως α α λη η η
 θω ω ω ως μα κα ρι ζειν σε την Θε ο ο το ο
 ο ο κον την α ει μα κα α ρι στο ο ον και αι
 πα να μω ω μη η η το ο ο ον και μη η τε ε
 ε ρα τ ς Θε ς ς η η μω ω ω ων την τι
 μι ω ω τε ε ε ε ραν των Χε ε ρ ς βι ι

 ι ιμ και εν δο ξο ο τε ε ε ε ραν α συγ

 κρι ι τωσ των Σε ε ρα α φι ι ι ιμ την α

 δι α α φθο ο ο ο ρω ω ως Θε ο ον Λο γο ον

 τε ε ε κϣ ϣ ϣ ϣ σαν την ο ον τως

 Θε ε ε ο το ο ο κον σε με ε γα α α λυ

 υ νο ο ο με ε εν

Ἐτονίσθη καὶ Δεκ. , βή, ἐξηγήθη καὶ ἐγράφη κς' Ὀκτ. , βιθ', Ἰ.Α.

Ἄξιον ἐστίν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, ἦχος Δι-θ

A^{Δι}
 ξι ον ε στι ιν ω ως α λη η θως μα κα

 ρι ι ζει ει ει ει ν σε τη η ην Θε ο ο

 το ο ο ο ο ο κον την α ει μα κα α ρι ι στον

 και αι πα να α μω ω μη η η η τον και μη τε

 ε ε ρα α α τϣ Θε ε ϣ ϣ ϣ ϣ ϣ η

 μων την τι μι ω τε ε ε ε ρα αν τω ω ω ν

 Χε ρϣ ϣ βι ιμ και αι ε εν δο ο ξο ο

ΕΚ ΤΩ Ω Ω Ω Ω Ω Ω Ω Ω Ω Ω Ω Ω Ω Ω

Ω Ω Ω Ω Ν Ξ Ξ Ξ Ξ Ξ Ξ Ξ Ξ Ξ Ξ Ξ Ξ Ξ Ξ Ξ

Ξ Ξ Ξ Ξ Ξ Ξ Ξ Ξ Ξ ρα α α α α νω ω ω ω

Ω Ω Ω Ω Ω Ω Ω Ω Ω α λλε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε βϛ ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

α α χα α α α α α α α α α α α α α λλη

η η χη η ςη η η η η η η η η η η η η η η

η η η η η η η η η η η η η η η η η η

η η η η ςα λλη η η η α αλλη η λϛ ξ

ξ ξ ξ ξ ς ξ ξ ξ ξ ξ ξ ξ ξ ξ ξ ξ ξ ξ ξ

ξ ξ ξ ξ ξ ξ ξ ξ ξ ξ ξ αλλη λϛ ι ι

ι ι α α ςα α α α α α α α χα α α

α α α α α α α α α α α α α α α α

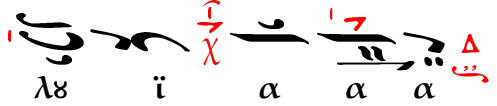
^{M Δι}
 α α α χα α α α α α α α α α χα α
 α α α α ρα α α α α α α λλη η η λϛ ϛ ϛ
 ϛ ϛ ϛ ϛ ϛ ϛ ϛ ϛ ϛ ϛ ι ι ι ι ι α α
 α α α α α α α α α α α α α

Ἦχος Δι-θ

E ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο
 μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι ςιν α λη
 θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νϛ ϛ ϛ ϛ
 τεϛ αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-θ

Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε
 ως σϛ Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο
 ξαν σϛ ο τι η ξι ω σας η μας των α
 γι ων σϛ με τασ χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον
 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
 με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σϛ

 Α λλη λῃ ἰ α Α λλη λῃ ἰ α Α λλη

 λῃ ἰ α α α

Ἦχος Δι-θ

E ἰ ἠ το ο νο μα Κυ ρι ῥ ευ λο γη με

 νον α πο τῃ νυν και ε ως τῃ αι ω ω νος (δὶς)

T ο ο νο μα Κυ ρι ῥ ει η ευ λο γη

 με ε ε ε ε νο ο ο ο ν α πο τῃ νυν και ε ως

 τῃ αι ω ω νο ο ος